

ZVONKO

List učenika Osnovne škole Zvonka Cara, Crikvenica
siječanj 2010. • Godina XV. • Broj 16

Tema
broja:

glazba

**GOST
ZVONKA:
Neven Barac**

poklon

POSTER

**GLAZBA I PLES
U NAŠOJ ŠKOLI**

Svjetski prvak

ZVONKO

List učenika OŠ Zvonka Cara

IZDAVAČ:

OŠ Zvonka Cara
Kotorska bb, 51260 Crikvenica
Tel./ fax 051 241 – 866

E- mail: os-crikvenica-003@skole.htnet.hr

ZA IZDAVAČA:

Desirée Pečaver, ravnateljica

ODGOVORNA UREDNICA I LEKTORICA:

Milena Blažić Knez, voditeljica novinarsko – literarne skupine,
učitelj savjetnik hrvatskog jezika

GLAVNE UREDNICE:

Nerea Cossutti, 8.b
Lana Bogdanović, 8.a

UREDNICI ZVONČICA:

Valentina Vuković, 6.b
Ariana Pešević, 6.b
Lucijan Šošarić, 6.bMilena Matrljan, knjižničarka, prof. hrvatskoga jezika
Milena Blažić Knez

UREDNIŠTVO:

Luka Jeličić, 8.a
Ella Antić, 7.a
Martina Henc, 7.b
Ena Đipalo, 6.a
Andrea Karačić, 6.a
Valentina Vuković, 6.b
Ariana Pešević, 6.b

RAČUNALNA OBRADA:

Nerea Cossutti, 8.b
Lana Bogdanović, 8.a
Ivan Jandrić, 6.a
Andrea Karačić, 6.a

FOTOGRAFI:

Domagoj Bošnjak, 8.a
Lucijan Šošarić, 6.b
Ivan Jandrić, 6.a
Damir Donadić, prof.
Igor Ivančić

UČITELJI SURADNICI:

Ana Lončarić (engleski jezik)
Maja Gašparović (njemački jezik)
Marijana Grbčić (likovna kultura)Branka Brnić
Ivana Budić
Ivo TkalecJulijana Plenča, pedagoginja
učiteljice razredne nastave

VANJSKI SURADNICI:

Anita Jeličić
ZASTAVU, zaštitni znak škole,
izradio Marijan Mavrić, selački slikar

NASLOVNICA:

Mauro Lukšić, svjetski prvak
Snimio: Igor Ivančić

NASLOVNICA ZVONČICA: Tara Butorac, 2.a

POLEĐINA ZVONČICA: Petra Vuković, 4.a

IDEJNI ILUSTRATOR ZVONA:

Tanja Malbaša, prof. (bivša učenica)

GRAFIČKA PRIPREMA I TISAK:

STUDIOGRAF
Podhumskih žrtava 6a, 51000 Rijeka

NAKLADA:

400 primjeraka

UVODNIK

GLAZBA SVUDA OKO NAS

Zvončići, zvončice, čitatelji/čitateljice, pozdravljamo vas 16. put. Ozračje oko nas je puno sivila, monotonije, kiše, crnih misli i mi smo se odlučili za GLAZBU, koja je melem za ranjivu dušu.

GLAZBA (tema broja) vraća svjetlost, nadu i vjeru u bolje sutra. Naša škola vrvi od glazbenih talenata, čak i onih samozatajnih od učenika, učitelja, ravnateljice pa do naše spremačice. U školi djeluju veliki i mali zbor matične i područne škole. Imamo i tri plesne skupine: Libre i dvije sportsko-plesne nižih razreda. Veliki broj učenika uključen je i u izvanškolske aktivnosti: Gradski zbor, tamburice KUD-a „Neven“ u Selcu, Limena glazba Selce... Gost Zvonka je Neven, glazbenik i bivši učenik naše učiteljice.

Spomenuli smo i najpoznatije crikveničke glazbenike, legendu športa Miku Šnjarića, autora i skladatelja pjesme Crikvenice moja. Tu je i Klapa Crikvenica, dva puta zlatni na festivalu klapa u Omišu, mladi sastavi: Angels i Ultimate, Kulturno-umjetničko društvo Vatroslav Lisinski.

Nismo zanemarili ni sport, posebice ribolov. Ove godine imamo svjetskog prvaka MAURA, s kojim je o tome razgovarala Lana, uč. 8.r.

Predstavljamo vam bogatu događajnicu škole i užeg zavičaja. Neizostavna su putovanja (izleti), učenika i učitelja, istraživanja o božićnim običajima kod nas i u svijetu. Imamo dosta projekata. Posebno ističemo Božićni sajam, dugogodišnji projekt. Selčani su nas ponovo obradovali projektom Nevestica. Obuhvatili smo zanimljivosti i događaje od veljače 2009. do siječnja 2010. Tu su i Zvonkoskop, zabavni kutak. Nismo izostavili ni likovno-literarni podlistak Zvončić.

Darovali smo vam "Glazbeni" poster.

Prolistajte, ne kritizirajte previše, čitajte jer dali smo sve od sebe kako bismo uspjeli. Ima nas malo, bili smo bolesni, no nismo vas htjeli iznevjeriti...

Uredništvo

Glavne urednice

Uredništvo Zvončica

IZ SADRŽAJA

4 - 18	Tema broja: GLAZBA
19 - 24	DOGAĐAJNICA
25 - 28	PUTOVANJA
29 - 30	NOVI UČITELJI I UČENICI
31	ŠKOLSKE ZVIJEZDE
32 - 33	OBIČAJI
34 - 35	PROJEKTI
36	DAN ŠKOLE
37	SPORTSKI USPJESI
38 - 39	NAŠI USPJESI
40 - 41	ENGLISH / DEUTSCH
42	ZABAVNI KUTAK
43	ZVONKOSKOP
44	ILUSTIRANA DJEČJA PRIČA

3

DAN ŠKOLE

**MAURO LUKŠIĆ
SVJETSKI PRVAK**

MAŠKARE

PROJEKT - SAMONIKOLO BILJE

Glazbene zanimljivosti

Glazba traje koliko i ljudsko postojanje. Smisao za glazbu, smisao za lijepo, uvjetovano je kulturom, poviješću naroda, a lijep zvuk kvalitetom glazbala. Glazbenik s izvrsnim glazbalom je sretan glazbenik.

JESTE LI ZNALI!?

Glazba pomaže prerano rođenim bebama

Puštanje glazbe prerano rođenima bebama može ubrzati njihov rast i razvoj. One brže dobivaju na tjelesnoj masi, a zabilježeno je i smanjenje bola te kvalitetnije hranjenje beba. Glazba je bila povezana i s općim smirenjem kod beba, ali i poboljšanjima u funkciji srca i pluća.

Vježbajući uz glazbu postajemo pametniji

Slušajući glazbu postajemo pametniji, a vježbanje potiče rad moždanih funkcija, jača snagu našeg mozga. Dobrovoljci koji su slušali Vivaldijeva "Četiri godišnja doba" trčeći na pokretnoj traci, postizali su mnogo bolje rezultate na testiranju verbalnih sposobnosti nego oni koji su vježbali bez glazbe. Rezultati na testu verbalnih sposobnosti bili su dvostruko bolji nakon vježbanja uz glazbu.

Glazba smanjuje bol i tugu

Obučeni terapeuti glazbom rade na različitim mjestima - u školama, bolnicama, te u domovima za njegu starijih osoba. Glazba je užitek za mnogu mentalno zaostalu djecu. Ljudima starije dobi ona vraća sjaj u očima. Onima kojima nedostaju riječi daje izražaj, a djetetu oboljelom od raka ublažava boli. Danas je glazbena terapija klinički potvrđena kao učinkovita kao pomoć ljudima da izraze svoje osjećaje, ublaže stres, strah i bol, te da se osjećaju sretniji. Djeca postanu jako motivirana jer žele sudjelovati u stvaranju glazbe. To je sjajan način da se s njima radi na razvoju komunikacijskih vještina. Glazbeni terapeuti trebaju biti dobro glazbeno obrazovani i svestrani što se tiče žanrova.

Glazba koju slušamo govori o nama

Izbor glazbe odražava našu osobnost, predodžbu o nama samima kao i naše kognitivne sposobnosti. Bez obzira na to sluša li blues, jazz, klasičnu ili etno glazbu, osoba može biti inteligentna, tolerantna i politički liberalna. Ljubitelji countryja i duhovne glazbe obično su veseli, otvoreni, pouzdani i konvencionalni, dok su ljubitelji alternativne glazbe i heavy metala često fizički aktivni, radoznali i izlažu se riziku. A oni koji slušaju rap/hip-hop i dance često su otvoreni, ugodni ljudi koji često ne poštuju konzervativne ideale. Rezultati pokazuju da osobnost, predodžba o samome sebi i kognitivne sposobnosti imaju ulogu u "stvaranju glazbenog ukusa".

Operna glazba koristi srcu

Glazba povoljno utječe na kardiovaskularni sustav. Dr. Luciano Bernardi, koji je predvodio projekt, naveo je da opere najbolje utječu na tjelesne reakcije. U Engleskoj se već godinama organiziraju različiti nastupi glazbenika uživo pred bolesnicima.

- Čovjek koji se raduje naći će u glazbi radost, a tužan tugu.
- Svaka pjesma završi, zar je to razlog da ne uživamo u glazbi?
- Što je bolja glazba, bit će bolja država. (Platon)
- Glazba ispire prašinu svakodnevice sa duše!

JESTE LI ČULI!?

- Glazba je manira i sredstvo putovanja.
- Glazba nije trčanje na sto metara, glazba je emocija. (Mate Mišo Kovač)

Napisala: Nerea Cossutti, 8.r.
Snimio: Ivan Jandrić 6.r.

GLAZBA U KNJIŽEVNIM DJELIMA

Glazba se može definirati kao umjetnička aktivnost koja koristi tonove kao građu. Zvuci koji pritom nastaju zvuče harmonično, tj. skladno ili ne, što ovisi o stilskom razdoblju.

Zaokruženo djelo se najšire zove glazbena kompozicija ili glazbeno djelo. Glazba je izvođačka umjetnost koja treba izvođače, slično kazališnoj umjetnosti ili plesu.

Knjiga nesvakidašnjih poticajnih studija o susretu književnosti i glazbe na intermedijalnom tlu, o njihovu međusobnom prožimanju i estetskim rezultatima njihova zajedništva, novo je majstorsko djelo iz radionice vrsna poznavatelja glazbe i književnosti. Viktor Žmegač, vodeće ime hrvatske germanistike i zagrebačke književnoteoretičarske škole napokon otkriva svoju potpunu općinjenost glazbom i njenim utjecajem na riječ, kao i sustavno poznavanje romantičarskih i modernističkih nastojanja da književna riječ izrazi glazbene sadržaje. Ovakav istinski pleodaje za instrumentalnu glazbu, sadržan u toj knjizi, ne može napisati tek običan

poznavatelj partitura i pijanist komornijih atmosfera, već jedino i samo - potpuni umjetnik. Knjiga Prožimanje riječi, slike i glazbe u metodici književnosti u razrednoj nastavi upoznaje čitatelje s metodičkim modelom utemeljenim na međupredmetnoj i međumetodičkoj povezanosti.

Glazba se može naći i u čitankama osnovnih škola. Neki pisci pokušali su i djeci dočarati spoj glazbe i književnosti:

Dobriša Cesarić, Balada iz predgrađa, Antun Gustav Matoš, Dva soneta, Ivan Gundulić, Himna slobodi, Sapfa, Pjesma o djevojci, Vladimir Nazor, Galijotova pesan i dr.

Napisala: Lana Bogdanović, 8.r

"CRIKVENIČKA HIMNA"

MIKA ŠNJARIĆ,
domoljub i sportaš,
legenda hrvatskog
motociklizma, uspješ-
an gospodarstvenik
i glazbenik.

Pjesma „Crikvenice moja“, koju je skladao i napisao riječi, postala je svojevrsna crikvenička himna.

CRIKVENICE MOJA

*Va životu kad želiš
Ti sretan bit
Moraš poč va Gornji kraj,
Tamo će Joško i
Lukić mlad
Zasvirat da prođe ti jad...
Naš lipi valcer uz tambure
Ča vole divojki se.
Najveća srića je
Va tebe živjet,
Va tebe star i mlad
Zaboravi svoj jad.
Crikvenice, va srcu si mi raj
Na celen svitu nigde nema
Tako lipi kraj.*

Evo i nekoliko nota za pjesmu...

Ena Đipalo, 6.r

Klapa Crikvenica

DVA PUTA ZLATNI

Klapa Crikvenica osnovana je u proljeće 2001. godine i djeluje u sklopu Glazbene udruge Kaštel iz Crikvenice.

Svoj glazbeni izričaj izgradila je uglavnom na korijenima tradicionalne dalmatinske klapske pjesme, novouglažbljene pjesme u duhu izvorne, zabavno-popularnih festivalskih uspješnica prilagođenih klapskom izvođenju te pjesme sjevernog hrvatskog Primorja.

Klapa je gost smotri (Crikvenica, "Bašćinski glasi" Rijeka, Šibenik, Novi Vinodolski, Povljana i Tučepi), te redovit učesnik festivala u Omišu.

Uspjesi:

Godina 2002. bila je izuzetno uspješna za klapu: Najbolji debitanti omiškog festivala na natjecanju u Bolu na Braču, 1. mjesto po ocjenama žirija i publike na Festivalu sjeverno-jadranskih klapa u Senju, 10. mjesto po ocjeni žirija i 3. mjesto po ocjeni publike na omiškom festivalu.

Godina 2003. donijela je nove uspjehe :1. mjesto publike i 2. mjesto žirija na senjskom festivalu, 6. mjesto žirija na omiškom festivalu. Kao sažetak dvogodišnjeg rada, u istoj godini, klapa promovira svoj prvi CD "Neka momci kažu...". Osim brojnih nastupa u Hrvatskoj, klapa je gostovala u Češkoj i Njemačkoj gdje je održala i samostalni koncert.

Godina 2004. donosi do sada najveći uspjeh: Klapa nakon dviju izlučnih večeri 38. FDK u Omišu ima najveći broj bodova, a u finalu osvaja 1. mjesto po

ocjeni stručnog ocjenjivačkog suda, te time dobiva zlatni štit s povijesnim grbom grada Omiša.

2005. godina započela je samostalnim koncertom u HKD-u na Sušaku 10. veljače s gostima: ženska klapa Korjandul, Tamburaški orkestar KUD-a "Dr. Antun Barac" iz Grižana, Barbara Othman - sopran i voditelj programa Branko Uvodić. U srpnju je promoviran CD i DVD s tog koncerta u izdanju Aquarius Records/Maraton Production. U sklopu omiškog festivala klapa je nastupila i pobijedila u Večeri novih skladbi (nagrada za najbolju interpretaciju), te u Večeri popularnih skladbi (podjela 1. mjesta s klapom Cambi po ocjeni stručnog žirija).

Klapa je nastupila i na Revijalnom koncertu bolških pobjednika (debitanata). U finalu 39. FDK-a klapa ponavlja prošlogodišnji uspjeh i drugi put uzastopno osvaja Zlatni štit s povijesnim grbom grada Omiša. Klapa je dobitnik Nagrade grada Crikvenice za 2005. godinu za naročite doprinose i promidžbu na području stvaralačkog rada iz oblasti kulture.

Gostovali su i u Kanadi te oduševili kanadsku publiku. Održali su dva samostalna koncerta u Torontu, Qakvillu te nastupili na velikom božićnom koncertu „Rejoice for Jesus is Born“ u Središnjoj baptističkoj crkvi u već spomenutom Qakvillu. Nastupali su i u Glenn Eaglu u Boltonu i na Croatia Banquet Hallu gdje su također oduševili publiku.

Napisala: Lana Bogdanović, 8.r

Crikvenčki bend Angels

IZUZETNO NADARENE

Članice benda su:

Martina Bekčević

(solo pjevačica i ritam gitara)

Matilda Oroši (solo gitaristica i prateći vokal)

Tea Mišković (bas gitaristica i prateći vokal)

Irena Rogović (Bubnjarica i prateći vokal)

Sve članice benda Angels išle su u glazbenu školu i oduvijek su sanjale o osnivanju benda. U glazbenoj školi dvije članice benda, Matilda i Martina, tražile su cure koje bi mogle svirati s njima. Profesor glazbe Darko Majstorović pomogao im je u tome te ih naučio prve korake. Odlučile su se za osnivanje ženskog benda jer su željele dokazati da i cure mogu svirati bubnjeve i električne gitare...

Nakon osnovanog benda bilo je vrijeme za odabir glazbe koju će svirati. Odlučile su se za pop-rock. Ponekad same prerađuju evergreene s distorziranim gitarama i puno vokala. Repertuar biraju

(Dora 2006). Na Dori su ponovno sudjelovale 2007. godine. Snimile su pjesmu i spot „Slave of Love“ za australski film „Warrior“. Usavršile su svoj glazbeni pravac i privlače pozornost ne samo svojim privlačnim izgledom, već i stilom glazbe razgranalog spektra tradicionalne Heavy Metal glazbe i Classic Rock-a, privlačnog za ljubitelje rocka kao i za širu publiku.

Napisala i pripremila fotografije: Lana Bogdanović, 8.r

Vrste glazbe i izvođači

Glazbeni svijet je veoma šarolik... Mi smo izabrali svoje i hrvatske naj., one koji godinama ne silaze s glazbene scene.

ACID ROCK

THE BEATLES

Grupa The Beatles je najpopularnija i najutjecajnija grupa u povijesti popularne glazbe. Njihove pjesme dominirale su 1960-ih godina kada su ljudi vjerovali da glazba može promijeniti svijet, a skladateljska vještina Lennona i McCartneya omogućila je da njihova glazba i dalje živi. Njihove pjesme još uvijek imaju utjecaja na mnoge današnje glazbenike. Prvi nastupi uživo počeli su u klubovima Liverpoola i okolici.

GANGSTA RAP ICE T

Tracy Marrow, poznatiji pod pseudonimom Ice-T (Newark, 16. veljače 1958.), američki reper, rock glazbenik, pisac i glumac. Jedna je od najznačajnijih rap figura sa Zapadne obale SAD-a.

PUNK - HLADNO PIVO

Njihov proboj krenuo je krajem osamdesetih iz zagrebačkog zapadnog predgrađa Gajnica, da bi krajem 90-ih ostali ubilježeni kao definitivno najznačajniji domaći punk rock band tih godina. Krajem 2000. Pivo je zaokružilo devedesete živim albumom "ISTOČNO OD GAJNICA". Sljedeću godinu pjevač Mile koristi za solo projekt ("U dva oka" Mile i Putnici)[1], a pred ljeto 2002. Pivo dovršava himnu za nogometnu reprezentaciju za Svjetsko prvenstvo u Japanu u kojoj su sudjelovali i golmani Stipe Pletikosa i Tomislav Butina.

RAP 50 CENT

50 Cent je krajem 1990-ih prvi puta bio na rubu nacionalne slave.

HEAVY METAL METALLICA

Metallica je iznimno uspješan američki thrash metal sastav, aktivan od ranih 1980-ih.

HIP-HOP T.B.F.

Godine 1992. godine snimili su tri pjesme u kućnoj produkciji i plasirali ih na lokalne radio postaje. To su bili klasični hip-hop muzički zahvati sampliranja, odnosno korištenja uzoraka gotovih pjesama i 'lijepljenja' na repetitivni beat, preko čega su onda repali i pjevali. Slijedili su nastupi uživo, od samog početka s bandom uživo, i to u Splitu i bližoj okolici, čime su se približili publici i pokazali što mogu i što žele. Zapazio ih je već renomirani splitski glazbenik i producent Dragan Lukić-Luky (producirao i svirao na albumima Daleke obale, Dina Dvornika, Urbana, Olivera Dragojevića, a odnedavno i samostalni autor i izvođač), te ponudio produciranje albuma. No, realiziranje albuma prvijenca dočekali su tek 1997. godine.

ROCK THE ROLLING STONES

The Rolling Stones je britanska rock grupa koja je postala poznata u 60-ima, a djeluje i danas.

ŠANSONA

TEREZA KESOVIJA

VJEČNO MLADA dubrovačka šansonjerka-50 godina na glazbenoj sceni. 1969. godine na Splitskom festivalu otpjevala pjesmu "NO-NO, MOJ DOBRI NONO" u alternaciji s velikim talijanskim pjevačem CLAUDIOM VILOM (pjesma je kasnije postala veliki talijanski hit) Nakon 40 godina ta pjesma je i kod nas još uvijek tražena. OLYMPIA-VRHUNAC NJENE KARIJERE

POP
OLIVER DRAGOJEVIĆ

Već 1963. g. okušava se velikim uspjehom kao pjevač i klavijaturist kultnog splitskog banda Batali. Popularan i danas.

SOUL
TINA TURNER

Tina Turner, rođena kao Anna Mae Bullock (Nutbush, Tennessee, SAD), 26. studenog 1939., američka je soul, R&B, dance, disco, pop, rock pjevačica, glumica, plesačica i tekstopisateljica. Nagrađena je sa osam Grammy nagrada.

JAZZ
BOŠKO PETROVIĆ

Boško Petrović (18. veljače 1935., Bjelovar), hrvatski je vibrafonist, skladatelj, vođa sastava, producent, promotor, diskograf i jazz edukator. Utemeljitelj je popularnog jazz sastava 'Zagreb Jazz Quartet', koji je nastupao u sastavu Miljenko Prohaska, Krešimi Remeta, Davor Kajfeš i Silvije Glojnarčić, a svoju vrijednost potvrdili su i u Europi.

RAGTIME
SCOTT JOPLIN

Scott Joplin (Teksas, oko lipnja 1867.- New York, 1. travnja 1917), američki skladatelj, kralj ragtime-a.

Pripremile: Ena Đipalo i Andrea Karačić, 6. r

SJEĆANJA

ELVIS PRESLEY - KRALJ
ROCK AND ROLL-A

Jedan od najpoznatijih glazbenika svih vremena. Umro je u 43 godini prije 33 godine. Da je živ, imao bi 75 godina. Njegov rođendan bit će obilježen širom svijeta, a posebno će svečano biti na njegovom imanju

Graceland, a povodom jubilarnog rođendana glazbenika u planu su i nove izložbe njegovih kostima. Da zanimanje za slavnog pjevača ne nestaje, najbolje pokazuju podatci o zaradi koju ostvaruje. Ovih dana svjetlo dana ugledat će i tri nove knjige o legendarnom glazbeniku.

Michael Jackson
(1958.-2009.)Legendarni
kralj POPAGENERACIJE
SU ODRASTALE
NA JACKOVIM
HITOVIMA

U tridesetogodišnjoj samostalnoj karijeri Michael Jackson objavio je deset samostalnih albuma. Prodao je više od 750 milijuna ploča, a album „Thriller“ iz 1982. godine najprodavaniji je album svih vremena, prodan je u 108 milijuna primjeraka. Potukao je i legendarne Beatlese i Rolling Stonese. Veliki uspjeh postigli su i albumi „Bad“ te „Dangerous“. Čak 13 puta je osvojio najprestižniju nagradu Grammy. Njegove hitove obrađivale su generacije glazbenika svih žanrova.

Jackson je jedan od rijetkih koji je dva puta ušao u Rock and Roll Hall of Fame, kao član benda Jackson 5 i kao samostalni pjevač. U Guinnessovu knjigu rekorda ušao je pomažući 39 humanitarnih udruga istodobno.

Pripremila: Valentina Vuković, 6. b

JESTE LI ZNALI...

OTKRIVENA FRULA
STARA OKO 35 TISUĆA
GODINA

Frula od ptičje kosti, koja je otkrivena u Njemačkoj, napravljena je prije otprilike 35 tisuć godina i najstariji je dosad otkriveni glazbeni instrument, izjavili su arheolozi. Ovo otkriće je posljednji dokaz da su rani suvremeni ljudi u Europi imali složenu i kreativnu kulturu. Skupina znanstvenika na čelu s arheologom Nicholasom Conardom sa Sveučilišta u Tübingenu, pronašla je frulu, koja se sastoji od 12 dijelova, u špilji Hohle Fels u južnoj Njemačkoj.

S učiteljicom Snimio:
Dražen Puković

- 10. rujan 1975.
- DJEVICA
- naj pjevač/pjevačica/grupa?
Ibrica Jusić i Azren Dedić; AZRA
- naj knjiga? Izmišljaji...Borghes
- mane? manjak samopouzdanja
- vrline? pošten, vrijedan, skroman...

INFO

DJETINJSTVO - BEZBRIŽNA RAZIGRANOST

Svjetlo dana ugledao sam na Odjelu za porode sušačke bolnice u Rijeci, 10. rujna 1975. Iako se ne čini tako davno, bilo je to u prošlom stoljeću, štoviše u prošlom tisućljeću. Majka je željela da se zovem Tibor, a oca se više sviđalo nešto kao Ludvig. Na kraju je prevladao zdrav razum pa su mi nadjenuli ime Neven, znate po onom malom narančastom, ponegdje i žutom cvijetu koji raste u vrtovima naših baka. Najranije djetinjstvo i prvi koraci vezani su mi uz Grižane i selo Marušići (mali Pariz), gdje su tada živjeli moji roditelji s bakom i djedom. Tu sam imao sve što dijete može poželjeti: psa, mačku, kozu, kokoši, pure, patke, zečeve, zelene livade, bistré potoke, guste šume, visoka brda, duboke spilje i prijatelje. S tri godine krenuo sam u Dječji vrtić Radost kod tete Bose, koja je prva primjetila moju sklonost ka umjetnosti. Zvala me je-moj profesor. Već tada sam s velikim naočalima i frizurom na razdjiljak bio pomalo drugačiji od drugih. Godinu dana kasnije na prepunom Trgu Stjepana Radića ispred hotela Internacional uoči Dana mladosti recitirao sam pjesmu: „Da me tko pita“, koja je išla otprilike ovako:

*Da me tko pita
Voliš li što Sunce sja
Lako bih mu rekao - da...
...*

Neven Barac, kantautor i skladatelj - GOST ZVONKA

GITARA - BILA I OSTALA NAJDRAŽI INSTRUMENT

Neven Barac, moj bivši učenik, rođen 1975. Najranije djetinjstvo je proveo u Grižanama. Odgajateljica Dječjeg vrtića Radost u Crikvenici otkrila je kod trogodišnjeg Nevena sklonost ka umjetnosti. Polaskom u 1. razred otac ga je počeo učiti svirati gitaru. Završio je medicinsku školu, a radi kao trgovac. Svirao u KUD-u „Dr. Antun Barac“ iz Grižana, bio je član klape TIĆ iz Triblja. Danas je samostalni kantautor i skladatelj...

ŠKOLOVANJE PRAČENO GLAZBOM

Vrijeme bezbrižne razigranosti brzo je prošlo i 1982. godine krenuo sam u prvi razred Osnovne škole Vladimira Nazora u Crikvenici. Nekako u to vrijeme otac me je počeo učiti svirati gitaru, koja je bila i ostala moj najdraži instrument. Tijekom osnovnoškolskog obrazovanja bio sam član školskog zbora, dramske sekcije, a nekoliko godina plesao sam u folkloru. 1990. godine upisao sam medicinsku školu u Rijeci, profil zdravstveni tehničar laboratorijskog smjera. Potpuni promašaj, no ako ništa drugo imao sam u razredu 25 cura. Nakon položene mature postajem akademski građanin, no ubrzo odustajem od studija i odlazim u vojsku. Iako sam pjesme pisao i ranije, tada sam se ozbiljnije počeo zanimati za poeziju.

POSAO - SPASILAC NA BAZENU

Nakon odluke o vojnom roka, godinu dana stažiram u laboratoriju Doma zdravlja u Crikvenici. Potom sam između ostalog neko vrijeme radio kao spasilac i kemijski tehničar na bazenima, pomoćnik u građevinarstvu, servir u restoranu, da bih se na koncu skrasio kao prodavač u željezari.

GLAZBENE VODE

DVIJE VELIKE LJUBAVI - GITARA I PJESNIŠTVO

Moja glazbena karijera(ako se to može nazvati karijerom) usko je vezana uz oca s kojim sam dugo vremena svirao po gorskim domovima, kavanama i gradskim trgovima objedinjujući sve ljepote hrvatskoga melosa u jedinstven muzički splet svuda rado prihvaćen i slušan. Kako sam sebe vidio kao osrednjeg instrumentalistu bez klasične glazbene

U ranome djetinjstvu, 1. godina

U drugom razredu, Crikvenica 1983.g.

*Kamenjak 2001. g. otvorenje
Vodospreme.*

naobrazbe i neafirmiranog pjesnika prilično velikog potencijala, bilo je samo pitanje vremena kada ću objediniti te dvije velike ljubavi. Prva kantautorska skladba koju sam javno izveo bila je himna „Žlahtini“. Nakon nje uslijedili su „Kirija“, „Moj Vinodol“ i druge. Osim onih zavičajnog karaktera pisanih čakavštinom skladam i pjesme na standardnom književnom jeziku. Nastupajući na raznim manifestacijama, kao što su Jadranski susreti, Vinodolske ljetne večeri, Čakavska katedra, Dani grada..., privukao sam zanimanje šire publike te gostovao u nekoliko radijskih emisija.

Kao član KUD-a „Dr. Antun Barac“ iz Grižana svirao sam bugariju i sudjelovao na snimanju nosača zvuka izdanog u povodu 20. obljetnice tog tamburaškog orkestra. Punih pet godina bio sam član klape „Tič“ iz Triblja i s njima nastupao diljem Hrvatske i Europe, a na njihovom albumu „Ključ života“ sudjelujem kao vokal (bariton) i kao autor jednog stiha s omota istog.

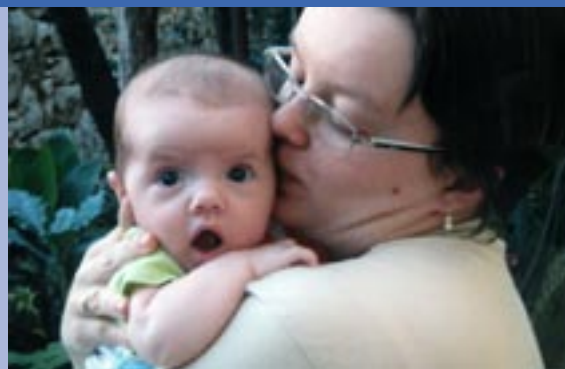

*Gostovanje u Kemptenu s klapom
"Tič" 2004.g.*

OBITELJ- NAJVEĆA INSPIRACIJA

Danas sam sretno oženjen čovjek. Imam suprugu Ivu i kćericu Laru od 6 i pol mjeseci. Sada uglavnom pjevam uspavanke. Obitelj je moja najveća inspiracija.

Za kraj bih čitateljima htio pokloniti jednu svoju pjesmu. Da biste čuli kako zvuči uz glazbenu pratnju, morat ćete me posjetiti.

2007. g., Nevenova supruga s kćericom Larom.

*Pjesnička večer u Novom
Vinodolskom 2003.g.*

....
Kao da su zmajevi od šarenog papira
Vjetar je otpuhao mladenačke snove
Smirila se matica na rijeci nemira
Uspavale godine stare pustolove.

Da li je još ostalo djeteta u nama
Skriva li se negdje s onu stranu jave
Posao i brige doduše godinama.

Život traži od nas uvijek trijezne glave
A meni dođe da se vratim u djetinjstvo
Ali me prođe kada shvatim da je nemo-
guće to!!!

Razgovarala: Milena Blažić Knez

Ljeto 1998.g. s ocem na Lukovu.

GLAZBENI TALENTI U ŠKOLI

Imamo ih puno od malog zbora matične i područne škole, velikoga zbora, folklorno – plesne skupine i još dviju plesnih skupina nižih razreda do pojedinaca učenika, učitelja i ostalih zaposlenika. Predstavili smo Lauru, uč. 8.r., Petra i Tina, uč. 4.r., Anu, Lucijana i Katarinu, uč. 6.r. ... ravnateljicu, prof. informatike, spremačicu ...

Laura Stilin, osmašica...

USPJEŠNA GLAZBENICA

U studiju

Laura Stilin, odlična osmašica jako je vezana uz glazbu. Počela je svirati u 3. razredu osnovne škole, tada se upisala u glazbenu školu. Prve četiri godine učila je svirati klavir kod prof. Branislavke Blizanac, a zadnje dvije kod prof. Tatjane Denisjuk. Zahvalna im je jer su otvorile njenu glazbenu karijeru. Već pet godina sudjeluje i u KUD-u „Neven“ Selce gdje svira tamburicu „Brač“. Uz klavir u Glazbenoj školi polazi i solfeggio, teoriju, zbor i komornu, također pjeva u Gradskom zboru pod vodstvom prof. Darka Majstorovića. On ju poučava svirati tamburicu. Trenutno svira bas gitaru, a nekoliko mjeseci i bubnjeve. Ove godine završava 6. razred glazbene, te 8. osnovne škole. Iz ljubavi prema glazbi sa svojim prijateljicama planira osnovati bend.

„Obožavam glazbu, ona mi mnogo znači!“ rekla nam je Laura, a i mi u to uistinu vjerujemo.

Napisala i snimila: Martina Henc

INFO:

3. lipnja 1995. - bliznac

naj prijatelj/ica: Alan, Sara
naj knjiga: Romeo i Julija
naj glazba: rap, cajke
naj pjevač/ica: Bob Marley,
Tupac, Lil 'Mama...
naj hrana: pizza

Glazbeni počeci

S učiteljem glazbe

MAŠTAO SAM O GITARI

Gitara...

Ah..., oduvijek sam se divio gitaristima. Maštao sam da ću i ja jednoga dana učiti svirati gitaru. Raspitivao sam se kako početi.

Odgovor sam dobio početkom prošle školske godine kada nas je naša učiteljica Dubravka na satu razrednog odjela poticala na odlazak na audiciju za upis u glazbenu školu. Prijavio sam se i s nestrpljenjem čekao prvi dan audicije. Od silnoga sam se uzbuđenja razbolio i stigao na audiciju tek posljednji dan. Imao sam strašnu tremu i... nisam uspio. Bio sam jako razočaran i tužan.

Zbog velikog broja prijavljenih i nekih odustanaka dobio sam priliku pokušati još jednom. Uspio sam, uspio sam! Ipak ću moći ostvariti svoj san! Nakon dva mjeseca imao sam prvi koncert kao i moj prijatelj iz razreda, Tin Mikolčević. Na koncert je došla moja obitelj i učiteljica Dubravka.

Bio sam zadovoljan svojom svirkom i ponosan. Već drugu godinu sviram gitaru i sretan sam što se bavim glazbom.

Napisao: Petar Vidović, 4.b

PRVI KONCERT

Želja prema sviranju gitare bila je toliko ogromna da sam se morao prijaviti na audiciju glazbene škole.

Kada sam saznao da sam primljen, bio sam oduševljen i presretan.

Ja sam sretno dijete! Pored najbolje učiteljice, sad imam i najboljeg profesora gitare na svijetu. Stoga mi je i učenje i sviranje jako zabavno.

Pred prvi koncert imao sam veliku tremu. Prijatelju Petru i meni mnogo je značilo što nas je došla slušati i naša učiteljica.

To mi je bio jedan od najljepših dana u životu i od tada s nestrpljenjem čekam svaki sljedeći nastup.

Napisao: Tin Mikolčević, 4.b

Snimila: Dubravka šoštarić, prof.

Prvi koncert

KAO MAČKA

Katarina je ljubitelj glazbe. Pjeva u velikom školskom zboru, Gradskom zboru, a polaznica je i glazbene škole. Ona je i odlična učenica.

- Kako si otkrila ljubav prema pjevanju?

Od malena volim pjevati i slušati glazbu, a na kraju drugog razreda, nakon nastupa na karaokama u našoj školi, otkrila sam da bih voljela da mi pjevanje i glazba bude i nešto više.

- Prvi susret s glazbenom školom?

U trećem razredu bila sam na audiciji za klavir. Nisam se upisala. Slijedeće godine počinjem svirati klavijature (sintisajzer) kod prof. Majstorovića i ta ljubav i danas traje.

- S glazbom?

Od malih nogu gledala sam glazbene spotove i otkrila kojoj vrsti glazbe pripadaju.

- S gradskim zborom?

Kad sam bila u trećem razredu, učiteljica nam je rekla da postoji gradski zbor, i onda sam se upisala.

- Najdraža pjesma koju pjevaš? Zašto?

„Kao mačka” – grupe Fit, zato što je to jedna od najboljih starih rockerskih pjesama.

- Napiši dio te pjesme!

Kao mačka ti kružiš oko mene
i zoveš moje ime...

- Gdje se vidiš u glazbi za nekoliko godina?

Za nekoliko godina, u glazbi se vidim u nekom poznatom rock-bend.

- Hoće li ona ostati tvoj hobi ili nešto više?

Hobi i velika ljubav će biti uvijek, ali nadam se da će mi biti i nešto više.

- Tvoj glazbeni uzor?

Glazbeni uzori su mi rock-bendovi.

- S kime iz svijeta glazbe bi željela zapjevati javno?

Od stranih glazbenika bih željela zapjevati s Avril Lavigne i Ashley Tisdale, a od naših glazbenika s rock-bendovima Adastra i Sane.

razgovarala: *Andrea Karačić, 6.a*
snimio: *Lucijan Šoštarić, 6.b*

INFO:

Datum rođenja:

20. veljače 1997.

Horoskopski znak:

Riba

Naj pjevač/

pjevačica:

Michael Jackson

Vanessa Hudgens

Naj grupa: Mandrili

Tvoje mane:

svadljivost

Tvoje vrline:

upornost, marljivost

Naj prijatelj/-ica:

Sara

Naj predmet:

Glazbeni

Uključenost učenika u izvannastavne aktivnosti

Glazbena škola:

Ivan Jandrić, 6.a (gitar)
Ana Jelenović, 6.a (gitar)
Ella Crnić, 7.a (klavir)
Lucijan Šoštarić, 6.b (gitar)
Natko Štiglić, 6.b (gitar)
Katarina Kružić, 6.b (klavijatura)
Steffani Maravić, 7.b (klavir)
Tara Krmpotić, 3.a (klavir)
Dino Krištafor, 3.a (gitar)
Blaž Kružić, 4.a (gitar)
Marino Bošnjak, 1.a
Laura Stilin, 8.b (klavir)
Ivan Antić, 2.r. PŠ Selce (harmonika)
Mirta Ninić, 3.r. PŠ Selce (klavir)
Doris Jeličić, 4.r. PŠ Selce (klavir)
Eleonora Muller, 4.r. PŠ Selce (harmonika)
Ennio Pečaver, 4.r. PŠ Selce (klavir)
Ivan Visković, 4.r. PŠ Selce (gitar)

Limena glazba:

Mario Marijanović, 8.a
Mihael Brozović, 5.b
Bruna Cossutti, 5.a
Valentin Brozović, 5.a
Leo Došen, 5.a
Mauro Antić, 5.a
Maksimilijan Lončarić, 4.r. PŠ Selce

Gradski zbor:

Lucijan Šoštarić, 6.b
Ana Jelenović, 6.a
Katarina Kružić, 6.b
Tara Krmpotić, 6.a
Antonia Kustić, 4.a
Klara Krizmanić, 1.b
Gabriel Fugošić, 1.b
Tea Smirnov, 1.b
Anamaria Blanda, 1.b
Nika Raguž, 1.b
Karlo Ninić, 2.r. PŠ Selce
Paulla Klasnetić, 3.r. PŠ Selce
Marin Jurčić, 3.r. PŠ Selce
Doris Jeličić, 4.r. PŠ Selce
Eleonora Muller, 4.r. PŠ Selce
Ennio Pečaver, 4.r. PŠ Selce

U Svetoj Nedjelji i Zagrebu

RADOST U GLAZBI

Bili smo sretni kada je nastavnik Darko Majstorović rekao da idemo na festival „Radost u glazbi”. Festival traje dva dana, prvi je u Svetoj Nedjelji, a drugi u Zagrebu. Na put sam išla s mamom, a prespavala kod rođaka u Zagrebu. Nastupali smo pjesmom „Volim te”. Prvi dan u Svetoj Nedjelji bio je zanimljiv:

razgledali smo okolicu, a i dobro se zabavili na obližnjem igralištu sa svojim bendom i ostalom djecom. Nastupali četvrti po redu. Bilo je puno izvođača iz cijele Hrvatske. Imali smo tremu, ali kada smo nastupali odjednom je nestala. Poslije nastupa čekali smo rezultate uživajući u pjesmi Antonije Šole. Napokon su stigli rezultati.

Nestrpljivo smo čekali, a onda je voditelj počeo proglašavati. Dijelili su nagrade za: najbolju koreografiju, najsmješniju izvedbu i dr., a onda su počeli proglašavati pobjednike. Odjednom je voditelj rekao: „Treće mjesto osvojila je Crikvenica pjesmom „Volim te”.

Vrištali smo od sreće i veselja. Nakon smirivanja uzbuđenja, razišli smo se. Svatko je išao svojim putem u iščekivanju novoga dana s osmijehom na licu. Taj niz nastavio se i slijedećeg jutra. Ponovo smo bili treći. Veselili smo se. Mama i ja smo još malo ostale u Zagrebu te u kasno popodne krenule u Crikvenicu. Kada sam došla kući, svi su bili jako sretni i veseli kao i ja i cijeli moj bend.

Napisala: *Ana Jelenović, 6.a*

Snimio: *Lucijan Šoštarić, 6.b.*

Nastup Makari banda

Razgovor s ravnateljicom

GLAZBA JE MOJA LJUBAV...

DJETINJSTVO I ŠKOLOVANJE?

Moje djetinjstvo bilo je sretno i bezbrižno, provela sam ga u Zagrebu. Prije polaska u osnovnu školu godinu dana sam polazila predškolsku grupu (pri glazbenoj školi), a paralelno s plaskom u 1. razred osnovne škole krenula sam i u 1. razred Glazbene škole Blagoje Bersa. Tako sam osnovnu glazbenu školu završila kad i 6. razred osnovne škole. Bila sam odlična učenica. Nikada mi nije bilo premalo vremena da bih ispunila sve svoje obveze iz obje škole iako je ponekad bilo teško u glazbenoj jer moji roditelji nisu znali svirati pa mi nije imao tko pomoći. Baka mi je odmah na početku „sviračke karijere“ kupila pianino (iako je to bilo rizično jer je instrument bio skup, a nije se znalo hoće li početnik zaista svirati ili odmah na početku odustati). Taj isti pianino sam nakon udaje donijela u Selce i na njemu danas sviramom moj sin i ja. U pubertetu neko vrijeme uopće nisam svirala (mislim da u 7. i 8. razredu nisam niti jednom otvorila poklopac pianina), međutim opet sam počela svirati tijekom srednje škole kada sam se osjetila važnom svirajući u društvu prijatelja. Završila sam Filozofski fakultet i po zanimanju sam profesor pedagogije.

GLAZBA JE MOJA VELIKA LJUBAV I PRATI ME KROZ ŽIVOT

Vaš prvi posao?

Došavši u Selce, gdje me ne poznaju, javila sam se u školu da želim raditi, ukoliko za to bude potrebe. Imala sam sreću, nakon tjedan dana počela je moja prva zamjena jer je tadašnja pedagoginja čekala bebu. Bilo je to davne 1996. godine. Glazba me prati

Ravnateljica naše, OŠ Zvonka Cara odlučila nas je uvesti u svoj glazbeni svijet i pokazati nam svoje sposobnosti u sviranju klavira. Saznale smo kakvo je bilo njeno djetinjstvo, prvi posao i koji su joj planovi za budućnost.

INFO:

Ime i prezime:
Desiree Pečaver
Datum: 5. srpanj 1971.
Horoskop: rak
Hobi: klavir
Naj pjesma: Bijeli Božić
Naj piće: sok od ananasa

cijeli život, volim svirati i pjevati, a neko vrijeme to mi je bio i posao. Tijekom 1996. godine, kada je završila zamjena za pedagoginju, mijenjala sam Tatjanu, profesoricu glazbene kulture koja je slomila ruku. Tada sam predavala glazbenu kulturu učenicima od 5. do 8. razreda.

Jedno lijepo iskustvo je bilo i dvogodišnje vođenje glazbene igraonice (s odgojiteljicom Tatjanom Car-Kolombo) za djecu od 4. do 7. godina u crikveničkom vrtiću „Radost“. Isto tako sam godinu dana bila dio tima KUD-a Vatroslav Lisinski iz Crikvenice, gdje sam opet koristila znanje sviranja klavira.

Kako usklađujete posao i obitelj?

Teško je uskladiti brojne obveze koje imam kao ravnateljica škole s obitelji jer posao ravnatelja ne završava kad zatvorite vrata kancelarije, pa povremeno osjećam

grižnju savjesti što se ponekad više posvećujem učenicima u školi.

Pokazuju li Vaša djeca naklonost ka glazbi?

Da, oboje idu na Gradski zbor, a sin mi ide u 2. razred Glazbene škole i svira klavir. Oboje su zainteresirani za glazbu.

Planovi za budućnost?

Nije dobro previše planirati. Važno je raditi i svojim radom pokazati da ti je stalo. Jačati pozitivan stav i samopouzdanje učenika i poticati ih da vjeruju u svoje sposobnosti. Graditi odnose, biti blizu učenika, to je ono najvažnije.

Vaša želja za kraj?

Puno zdravlja, nešto sreće i jednog anđela koji će me čuvati.

Razgovarala: Andrea Karačić, 6.a
Snimio: Ivan Jandrić, 6.a

Razgovor s Damirom Donadićem, prof. informatike

OPUŠTAM SE UZ PJESMU...

Damir Donadić, profesor informatike voli putovanja, obitelj: suprugu i dva sina, Bruna i Nina... Svira gitaru i pjeva u klapi „Kvarner“ ...

Najdraža uspomena iz djetinjstva?

Imam puno lijepih uspomena iz djetinjstva. Volio sam se družiti s prijateljima i igrati se. Imao sam super djetinjstvo.

Koku školu ste završili?

Završio sam osnovnu i srednju školu, te Filozofski fakultet u Rijeci.

Kako biste se ukratko opisali?

Volim putovanja, planinarenje i prirodu. Volim svoj posao i život, uglavnom volim sve.

Klapi „Kvarner“?

U klapi „Kvarner“ pjevam već devet godina. Ona njeguje ozbiljni klapski program i bilježi niz nastupa u Europi i po Hrvatskoj. Vrlo često sudjelujemo na natjecanjima gdje se dobro plasiramo.

Otkuda ljubav prema gitari?

Gitaru sviram od desete godine. Pohađao sam glazbenu školu i tako je sve počelo.

Novinarke u razgovoru s profesorom.

Bez čega ne možete zamisliti dan?

Dan ne mogu zamisliti, a da se probudim i nisam ovisan ni o čemu.

Kako se opušate?

Opuštam se uz pjesmu, u prirodi i uz svoju obitelj.

Planovi za budućnost?

Još ozbiljnije i češće učiti pjevati, a isto vrijedi i za posao. Želim sebi i svojoj obitelji puno zdravlja i sreće.

Razgovarala: Ena Đipalo, 6.a Snimio: Ivan Jandrić, 6.a

VOLIM PLES I GLAZBU

Moj život povezan pjesmom i plesom počinje u samom djetinjstvu. Kao malu djevojčicu otac me naučio prve plesne korake koji su me poslije vodili kroz život. Otkad znam za sebe ples i glazba moj su život. U osnovnoj školi pjevala sam u zboru, 7 godina bila sam sopran, a 8. godinu mezosopran. Voljela sam pjevati i plesati, a to volim i danas. Prelaskom u srednju školu uključila sam se u folklornu

Vukovaru namjeravam objaviti (ako nađem sponzora), kao podsjetnik i uspomenu na taj napaćeni grad i njegove stanovnike koji su podnijeli najtežu žrtvu Domovinskog rata. Dvije pjesme svoje zbirke pokazala sam gospodinu Majstoroviću koji je za njih napisao glazbu. Zbirku sam pokazala i Kseniji, prof. hrvatskog jezika i ravnateljici knjižnice Grada Crikvenice. Otkad sam počela ponovno plesati, moj život je veseliji i zdraviji. Nadam se da ću uz djelatnike OŠ „Zvonka Cara“, koji su uvelike zaslužni što sam otvorila svoje srce i pokazala svoje osjećaje, kao i Darka Majstorovića, te Kseniju, ravnateljicu Gradske knjižnice, ostvariti svoj san i

nastaviti život uz ples i pjesme. Glazba i ples uvijek su uz mene i kad sam tužna i kad sam vesela. Oni su moj život.

(Moja prva pjesma od koje je sve krenulo)

*Evo, bliži se i taj dan
Sav u suzama okupan
Dan kada je pao moj grad
Moj voljeni Vukovar.*

*18.11. 1991. bio je dan
Koji će pamtit čovječanstvo
Bio je to dan
Kada je palo ljudsko dostojanstvo.*

*Vukovar je bio lijep
Kao nijedan grad na svijetu
Pored Dunava rastao je
Najljepši na planetu.*

*Dode onda godina ta
Kad smo postali prognanici
Odlazili iz voljenog grada
Gledajući i ne vjerujući.*

*Tad su mnogi živote dali
I nisu se bojali.
Slobodu oni su sanjali
O, kako su sretni bili.*

*Ne smije se zaboraviti
Ni jedan život što je pao!
Zapalimo za njih svijeće,
Ponesimo im na grob cvijeće.*

*Neka znaju da nismo na njih zaboravili,
Da se sjećamo njihovih dragih lica,
Kad god k nebu
Poleti golubica.*

Goranka Poslek

Snimio: Damir Donadić, prof.

grupu. U mojem nastojanju za daljnjim dokazivanjem u plesu prekinuo me rat. 4. ožujka 1992. dolazim u Crikvenicu (Dramalji) gdje živim i danas. Kako su godine prolazile, sjećanja na rodni grad i djetinjstvo postajalo je sve teže. 2000. godine napisala sam svoju prvu pjesmu posvećenu gradu na Dunavu u kojem sam odrasla, a zatim su se počele nizati pjesme jedna za drugom. Prije par godina počela sam plesati i u folkloru tako da zahvaljujući plesu i glazbi opet dišem punim plućima. Svoju zbirku posvećenu

(Pjesma zahvale Gradu Crikvenici)

Crikvenica

*Crikvenica, grad je mali
Na obali Jadranskog mora
U njemu ja opet shvatih
Kako li je lijepa zora.*

*Hvala tebi, grade mili
Što me primi kao prognanika.
U tebi sam mir našla,
Hvala tebi velika.*

*Tu sam našla svoju sreću
Vratiti se više neću.
Al' pamtit ću svoj kraj
Svoj rodni zavičaj.*

*Moj rodni kraj je ravna Slavonija
Moj su zavičaj zlatna polja njena
Sjećam je se pomalo tužna lica
Al' dom moj je sad Grad Crikvenica.*

Koncert mješovitog pjevačkog zbora

U utorak, 24. studenoga 2009. godine povodom blagdana Sv. Katarine, koja je dan kasnije, tj. 25. studenoga u župnoj crkvi Sv. Katarine u Selcu okupio se velik broj Selčana da bi nazočili koncertu KUD-a „Neven“ iz Selca pod vodstvom profesorice Tatjane Veljanovske. Zbor je osnovan prije godinu dana, tako da je nastup u crkvi poklon za njegov 1. rođendan. U samome početku zbor je bio malen, tek šačica ljudi. Danas zbor broji dvadeset pet pjevača, što mladih što starijih. Svakim danom, stižu novi glasovi i to pridonosi boljitku zbora. U zboru sudjeluju ljudi dobre volje i lijepoga glasa, a posebno mjesto zauzimaju naše tri profesorice i već spomenuta voditeljica i dirigentica zbora Tatjana Veljanovska, te Lukrecija Stilin, Marijana Marić-Tonković i Ana Lončarić. Na koncertu su se pjevale pjesme: Lipo moje Selce, Zdravo, sveta Katarino!, Ruža crvena, Farandine moj, Svetoj Katarini, Selce lipo i dr. Gledatelji su svaku pjesmu pozorno slušali i nagradili pljeskom. Članovi zbora i voditeljica bili su jako zadovoljni, publika

POKLON ZA PRVI ROĐENDAN

U crkvi Sv. Katarine

je bila iznenađena. Na kraju je naš svećenik Tomislav zahvalio zboru i pročitao pjesmu koju je on napisao. U pjesmi govori kako on zamišlja KUD „Neven“, a zamišlja ga kao jednoga dječaka imenom Neven. Za kraj je ispred crkve pripremljena mala okrepja. Selčani su svojim kućama pošli zadovoljni,

ali i pjevači jer su svojoj vjernoj publici darovali pjesmu, a to je najljepši poklon za blagdan sv. Katarine i predstojeće blagdane u prosincu. A pjesma je radost, pjesma je blagostanje.

Napisala: Nerea Cossutti, 8.b
Snimio: Lucijan Šošarić, 6.b

Profesorica Tatjana

Nastup na Božićnom sajmu

Moje prvo radno mjesto kao prof. glazbene kulture bilo je u OŠ Ivana Mažuranića u Novom Vinodolskom. Nakon toga u Crikvenici 1984. u OŠ V. Nazora, a nakraju od 1991. u OŠ Z. Cara, gdje radim i danas. 1984. počela sam voditi mješoviti pjevački zbor «Vatroslav Lisinski» Crikvenica i Limena glazba Crikvenica. Sviram violinu, flautu i klavir. Danas vodim Amaterski mješoviti pjevački zbor pri KUD-u Neven iz Selca. U Limenoj glazbi Selce sviram flautu. U OŠ Z. Cara predajem glazbenu kulturu, a istovremeno vodim i Veliki školski zbor. Nalazimo se svaki ponedjeljak nakon šestoga sata. Svatko s nestrpljenjem čeka što ćemo novo pjevati. Osim običnih školskih pjesama, pjevamo pjesme koje učenici sami odabiru. To su najčešće pjesme poznatih izvođača. Većinu pjesama pjevamo uz pratnju pijanina ili matrice, a poneke bez ikakvog instrumenta. U zboru nas je između trideset i četrdeset. Većinom su djevojčice, imamo samo nekoliko dječaka, to su učenici od petoga do osmoga razreda. Svake godine se oprašamo

sa starim, već iskusnim osmim razredima, i upoznajemo nove nestašne pete razrede. Sudjelujemo na svim događajima naše škole: priredbe, sajmovi, dan osmaša... Prije svakoga nastupa postoji određena trema, no sve to prođe jako brzo i ubrzo postanu sigurni u sebe i ona zadnja trunčica treme nestaje. Nakon nastupa, kad odrade svoj dio posla, na licu im se da iščitati zadovoljstvo, tada sam jako sretna jer vidim da moj posao nešto znači toj djeci. Svi vole školski zbor, ali ponekad nakon šestog sata budu umorni pa je malo teže raditi, ali sve to prođe uz neki smiješan vic i pokoji zabavnu melodiju. Uživam raditi s djecom, veselim se svakoj probi. Svaki put me iznenade nekom novom idejom. Pjevaju svi uglas, a na izrazima lica im se vidi da bi najradije i zaplesali. Svako iščekivanje bude gotovo nakon dva školska sata kada svatko ide kući, čekati novi ponedjeljak. Glazbenu kulturu predajem i u srednjoj školi Dr. Antuna Barca u Crikvenici.

Pripremila: Ena Đipalo, 6. r
Snimio: Domagoj Bošnjak, 8. r

Crkveni zbor

GLAZBA JE MOJ ŽIVOT...

Moja ljubav prema glazbi počela je u školskim danima. Često sam nastupala na priredbama prigodnim recitacijama i pjesmama u školskom zboru, koji je vodio jedan stari učitelj.

Ulaskom u samostan moja časna sestra, učiteljica, posjela me jednoga dana za klavir.

Njezina želja je bila da naučim svirati. Svakoga dana sam uporno vježbala, a ona je uvijek tražila više. Bila sam radostna kad mi je rekla da ću moći svirati i u crkvi. Kako se približavao blagdan Božića učila sam svirati božićne pjesme. I tako je to počelo. Kasnije sam usavršavala svoje znanje iz glazbe. Budući da mi, časne sestre, najviše radimo s djecom, ja sam za svoj rad trebala naučiti svirati. Većina časnih sestara je tada odlazila

u župe gdje su vodile crkveno pjevanje. Jednoga dana sam i ja otišla u župu gdje je trebalo svirati orgulje.

Danas sviram u župi Uznesenja Djevice Marije u Crikvenici i vodim pjevački zbor.

Nastup na sajmu

U nastavi uvijek volim pjevati s djecom prigodne pjesme. Djeca vole radost i pjesmu, a glazba nas oplemenjuje i približuje Bogu zato s djecom redovito vježbam pjesme za euharistijska slavlja. Nastupamo na Dječjem božićnom sajmu, koji se već godinama održava u školi Zvonka Cara.

Pripremila:
Valentina Vuković, 6. b
Snimio:
Domagoj Bošnjak, 8. a

MALI ZBOR „ZVONČIĆI“

Raspjevani zbor

Mali zbor „Zvončići“ postoji od 1996. Pod vodstvom učiteljice Eve u njemu veselo pjeva 60 članova, učenika od 1.- 4. razreda naše škole. Oni svojom prisutnošću veličaju mnoge školske svečanosti i dječje blagdane poput Sv. Nikole.. Svake godine zažele dobrodošlicu budućim prvašićima. Kroz pjesmice im pokazuju da škola nije ništa strašno, da je i to mjesto za igru i veselje. Poseban program Božićnog sajma dodatno obogate svojim pjesama o Božiću i Djedu Božićnjaku. Na dječji način posjetiteljima Sajma približuju važnost tog velikog kršćanskog blagdana. Nastupaju i na vrlo važnoj svečanosti, na Danu škole, 4. lipnja. Svake godine posjećuju i bolničku školu, tj. PŠ Zvonka Cara u Thalassotherapiji, pogotovo za Uskrs i Božić i bolesnoj djeci vraćaju osmjeh na lica. „Zvončići“ se tijekom ljetnog odmora pripremaju za „Ribarski tjedan“ jer postaju njegov dio.

Napisala: Valentina Vuković, 6. r.
Snimio: Damir Donadić, 8.r.

Mali zbor PŠ Zvonka Cara u Selcu

Lukrecija Stilin i Anamarija Grbčić Pahlić, učiteljice su razredne nastave u PŠ Selce. Obje s velikom ljubavlju njeguju tradiciju mjesta, te šireg i užeg zavičaja. Nesebična ljubav prema glazbi navela je Lukreciju da postane članicom KUD-a Neven, pod vodstvom prof. glazbene kulture Tatjane Veljanovske. S njima pjevaju i Ana Lončarić, prof. engleskog jezika i Marijana Marić-Tonković, prof. hrv. jezika.

NJEGOVANJE TRADICIJE MJESTA

Došavši iz OŠ Jurja Klovića u PŠ Selce od umirovljene kolegice Hermine Lončarić, naslijedila sam nove učenike i vođenje zbora željnog rada i pjevanja.

Ponekad se događalo da je pjevalo i više od 30 učenika, što je za našu malu PŠ doista mnogo.

Osim učenja novih napjeva, družili smo se, učili životne vrijednosti i njegovali tradiciju mjesta i zavičaja. Voljeli smo Selce, a i ono je voljelo nas, čemu su dokaz mnoge priredbe i svečanosti. Školsku godinu uvijek smo započinjali pjesmama i priredbama za doček prvašića, u listopadu smo pjevali kruhu, studeni je bio posvećen Svetoj Katarini-zaštitnici našeg mjesta, pa smo ponosno

s odraslima nastupali u Domu prosvjete. Prosinac smo naročito voljeli zbog Sv. Nikole koji bi našu pjesmu nagradio poklonom i Božićnog sajma u Selcu i Crikvenici, a završetak školske godine nestrpljivo smo čekali radi prikaza napredovanja na Završnoj priredbi te svečanosti Plava zastava i nastupa Poli mora i na Bazenima Varaždin, gdje nas je TZ Selce svake godine bogato nagradila i ugostila.

Umirovljenjem kolegice Ljiljane Kalan pružila sam vođenje čakavske skupine, jer želim motivirati djecu da obnove i ne zaborave drago mi ČA, a dirigentsku palicu prepustila sam mlađoj i poletnoj kolegici Anamariji Grbčić Pahlić.

Anamarija

GLAZBA IZ SRCA

Baš sam se pitala kako spojiti tri ljubavi u jednu, djeca, glazba i škola? Rješenje je došlo vrlo brzo. Prvim „pravim“ zaposlenjem Selce mi je priuštilo mnogo radosti odjednom. Školski zbor vodila je učiteljica Lukrecija, u čijim rukama tradicija Selce postaje zapečaćena u dječjim srcima. Zaljubljena u čakavsku besedu, možda ipak „sekundicu“ više nego u glazbu, prepustila je meni glazbu, trenutke u kojima se uz harmoniku i sama mogu prisjetiti djetinjstva u glazbenoj školi.

Kada djeca osjete harmoniku kao instrument koji diše, pjeva i ima pokvarene zube kao i oni sami, glazba dolazi iz srca, a u zboru se pojave vesela simpatična lica prvašića ili „onih velikih“, četvrtašića, koji još nisu svjesni svojih glazbenih mogućnosti, ali pjevaju grleno kao slavuji.

Selce dobiva uz nas mnogo, pratimo ga u obilježjima svakoga blagdana, škola postaje glazbena radionica uz pjesmu i ples, a djeca, pa tako i učiteljica, rade ono što najviše vole, igru i zabavu.

Pripremila: Nerea Cossutti, 8.b
Snimio: Damir Donadić, 8.r.

Lukrecijin mali zbor

U NAŠOJ ŠKOLI USPJEŠNO DJELUJU TRI PLESNE SKUPINE.

RITMIČKA SKUPINA ZA PRVE I DRUGE RAZREDE

PLES KAO IZRIČAJ

Želja za ritmičkim pokretom i plesnim izričajem, prirodna je svakome ljudskom biću. Ples omogućuje čovjeku opuštanje i rušenje barijera koje ga koče u komunikaciji svakodnevnoga života.

Plesna umjetnost je prouzročitelj svih umjetnosti koja ima svoj izraz u ljudskoj osobnosti. Vezana je za sve ljudske tradicije, od rata, rada do ljubavi. Nastala je u narodu. Od svojih prvobitnih oblika – praplesova, kroz mistične, čarolijske i ratničke oblike, iskristalizirali su se plesovi složenijih ritmičkih plesnih oblika s umjetničkim težnjama izražavajući ljepotu poezije, melodije i pokreta.

Pokret je postao neiscrpno sredstvo čovjekova fizičkoga izražavanja koji svojom formom i kompozicijom omogućuje beskonačan broj različitih plesnih izričaja.

Znaajući koliko važnost ima ritmika u tjelesnom razvoju djece, osobito one mlađe školske dobi, odlučili smo uvesti ritmiku kao izvannastavnu aktivnost u našoj školi za učenike prvih i drugih razreda.

Sadržaji programa rada:

- Formiranje skupine
 - Plesne strukture i improvizacije
 - Plesne vrste – segmenti narodnih i društvenih plesova i ritmičke gimnastike
 - Koreografije za razne prigode: Dječji božićni sajam, Dan škole
- U provođenju ovih sadržaja poželjna je korelacija s nastavom glazbene kulture. Djeca trebaju

Nastup na Božićnom sajmu

ovladati osnovnim ritmovima i njihovoj primjeni u pokretu.

Obrazovni su ciljevi plesnih struktura:

- razvijati kod djece estetsku kulturu pokreta u svim njenim dijelovima:
- lijepom držanju tijela, orijentaciji u prostoru, izražajnost- emocionalnost u pokretu,
- glazbenu izražajnost: takt, ritam, tempo, dinamiku, melodiju,
- osjećaj odnosa tona i pokreta,

- slobodnu kreativnost pokreta i glazbe.

Osnovu plesnih struktura čine prirodni oblici kretanja:

- hodanja, trčanja, poskoci i skokovi,
- jednostavna gibanja u svim dijelovima tijela kao što su zamasi, mahanja,
- ravnoteža, vježbe napetosti i opuštanja,
- pokreti u slobodnom imitiranju – improviziranju pojava i događaja iz dječje okoline.

Ritmiku, kao izvannastavnu aktivnost imamo jedan školski sat tjedno.

Ciljevi našeg programa ritmike za djecu školske dobi su:

- Razvoj senzibiliteta za glazbu i kreativno izražavanje kroz pokret
- Osvijestiti spoznaju o vlastitom tijelu i njegovim mogućnostima
- Vidjeti i proživjeti puno lijepih i nezaboravnih trenutaka koji se zauvijek pamte, a da za to vrijeme dijete i ne osjeti da cijelo vrijeme uči i da se zapravo od njega nešto traži.
- Važno je kvalitetno i kreativno provesti vrijeme u druženju s glazbom, uz puno igre i veselja.

Vrlo važan čimbenik na satu ritmike je oprema za vježbanje. Važno je da se dijete dok se kreće u njoj osjeća udobno i nespustano. Prije svega potrebne su udobne plesne papuče. Kostime za naše nastupe odabiremo prema prigodi.

Napisala: Anja Kostanjšek Brnić, učiteljica razredne nastave

Snimio: Damir Donadić, prof

Sportsko-plesna skupina „Latice“

Ljubav prema pokretu i glazbi

Školski list «Zvonko» je medij u kojem učenici naše škole imaju priliku riječima izraziti svoje događaje i doživljaje.

Neki od nas svoje emocije, radosti ili možda nelagode, imaju potrebe izraziti pokretom.

Dubravka i njene "Latice"

Kada se pokreću u ritmu glazbe, osjećaju se ispunjeno i sretno.

Svi učenici trećeg i četvrtog razreda naše škole koji su pokazali afinitet prema toj vrsti izričaja imali su priliku tijekom proteklih šest godina uključiti se u program Sportsko – plesne skupine «Latice» koju vodi učiteljica Dubravka Šarić.

Preduvjet za članstvo u skupini nije talent ili iznimne sposobnosti, već ljubav prema pokretu, glazbi, osmišljenoj glazbenoj priči sa lijepim kostimima i timskom radu.

Naziv skupine, «Latice», nastao je spontan, ali jednoglasnim odabirom svih tadašnjih članova prilikom uvežbavanja koreografije u kojoj je svaka plesačica predstavljala laticu u cvijetu.

Od 2004. godine «Latice» nastupaju na božićnim priredbama, predstavljajući «Zvonka», svečanostima povodom Dana škole i završnim priredbama za osmaše.

Dubravka Šarić, učiteljica razredne nastave

Plesna skupina „Libre“

DRUŽENJE I PRIJATELJSTVO...

Plesna skupina „Libre“ započela je rad prije desetak godina, ali je sekcija djelovala još i ranije, odnosno u sklopu završnih svečanosti osmih razreda. Grupa djeluje pod vodstvom maštovite profesorice Marijane Marić-Tonković, koja svojom upornošću i znanjem uspješno vodi plesnu skupinu. Naziv „Libre“ skupina je dobila po knjizi jer libra zapravo znači knjiga. Kako se iz knjiga nauči svašta zanimljivo i novo, ako se naziv „Libre“ učinio idealnim. U plesnoj skupini djeluje 25 članova, odnosno plesača, a od prošle školske godine u skupini su i učenici nižih razreda. „Libre“ plešu na različite vrste glazbe, kao što su pop, zabavna, strana glazba...

Koreografije koje izvode uvijek su prekrasne za oko, a veoma upečatljivi su i kostimi. Za lijep izgled zaslužna je i gospođa Emilija Lončarić koja svojim vrijednim rukama napravi čudo. Uvijek je spremna zadovoljiti zahtjeve plesača. Plesna skupina svake godine uljepšava svečanosti poput Dana škole, Božićnog sajma, oproštaja osmaša, a uvijek se rado odazove i na svečanosti unutar naše županije. Skupina je sudjelovala i na Državnoj smotri Naša djeca, na Ribarskom tjednu, gdje je otvorila tradicionalni crikvenički Ribarski tjedan, a također je sudjelovala i na audiciji Nove Tv za Super talent show. Sva ta iskustva pomažu grupi da i dalje stalno usavršava svoj rad i ples. Veliki dio plesne skupine sudjelovao je na projektu „Primorska balada o Romeu i Juliji“, čija je autorica bila voditeljica Marijana. Marijana Marić-Tonković je profesorica hrvatskog jezika, mlada i uspješna. Voli djecu, rad s djecom, a uz to voli

Nastup na Božićnom sajmu

glazbu i ples. Jako lijepo pjeva i pleše, a članica je maštovitog zbora KUD-a „Neven“ iz Selca. Plesna skupina „Libre“ njeguje druženje i prijateljstvo jer to je u plesu ipak najvažnije.

Napisala: Ena Đipalo, 6.r
Snimio: Damir Donadić, prof.

KUD „Neven“, tamburice

SUPER TALENT

U lipnju i srpnju 2009.g. KUD „Neven“, tamburice, je bio vrlo aktivan. Osim nastupa u našem mjestu sudjelovali smo u ovogodišnjoj najpopularnijoj emisiji na Novoj TV, Super talent.

Kao i svakoga tjedna, imali smo dva puta probe, ali taj utorak je bio poseban za nas svirače. „Kao što znate, draga moja djeco, na televiziji kreće emisija „Super talent“ za koju sam vas prijavio“, bile su pomalo šokantne Darkove riječi. Zahvaljujući svojem strpljivom učitelju Darku Majstoroviću primili smo se odmah posla.

Proba prije nastupa

Naše zvijezde

Pred kamerama

Za drugu audiciju u HNK-u u Rijeci vježbali smo istu točku, dakle, La musica di note, Tambura bluz i Rumba. Ovaj put nastup je bio pred publikom, a u Prosudbenom sudu Enis Bešlagić, Dubravko Merlić i Nina Badrić. Imali smo mogućnost dovesti i svoje navijače koji su nas vjerno podržavali. Stigavši u

Nakon nekoliko tjedana neumornog vježbanja dobili smo poziv za prvu audiciju koja je održana u Opatiji. U Prosudbenom sudu je bilo dvoje mladih ljudi koji su nas pohvalili. Odsvirali smo jedan mix (budući da je nastup morao trajati svega samo tri minute), La musica di note, Tambura bluz i Rumba. Vratili smo se sretni i zadovoljni, uvjereni da smo dobro odsvirali. Nakon dva tjedna na svojem koncertu u Selcu dobili smo rezultate. Prošli smo na prvoj audiciji.

Rijeku, okruženi stotinom ostalih natjecatelja, mnoštvom kamera i novinara vježbali smo pokušavajući probiti tremu jer nam je svima bilo jasno da je to veliki korak za našu budućnost.

Za nekoliko minuta podij je bio naš... dali smo sve od sebe. Konačna odluka Prosudbenog suda bila je Enis: „DA“, Dubravko: „NE“ i ... Nina: „DA“!!! Veselju nije bilo kraja, prošli smo i drugu audiciju i došli do polufinala.

Morali smo se odmah prihvatiti ozbiljnog posla. Za sljedeći nastup uvježbali smo pjesmu „Shake, baby shake“ i uz to smislili odličnu koreografiju. Za sve ovo trebalo nam je mjesec dana, tada je profesor dobio poziv da će naše snimanje biti tijekom toga tjedna. Naravno, bili smo uzbuđeni, na pameti nam je bilo samo to! Ali, nisu nas zvali. Drugi tjedan dobili smo poziv da će snimanje biti uskoro. Međutim, snimanja nije bilo ni taj tjedan. Vježbali smo i dalje! Ali, odjednom šok! Profesor je dobio obavijest da nismo prošli. Producenti su ponovno pregledali sve snimke i izbacili pedesetoricu kandidata među kojima smo bili i mi.

Već tada su se počele na televiziji prikazivati audicije. Jedva smo čekali da se vidimo. Obaviješteni smo da ćemo biti u programu toga tjedna, nakon čega će profesor Darko biti intervjuiran za novine, gdje treba reći da smo ušli u polufinale. Na našu žalost nismo se pojavili na TV-u, ali nije bilo ni članka u novinama jer je profesor za intervju rekao što se je uistinu dogodilo. Jasno da to nisu objavili.

Eto, ukratko sav naš trud i rad nagrađen je lažnim obećanjima.

Nekoliko tjedana bili smo u šoku, ali morali smo krenuti dalje. Počele su pripreme za sljedeće nastupe, kojih će biti mnogo u ovoj godini, posebice u prosincu.

Napisala: Martina Henc, 7.r.

Snimila: Ella Antić, 7.r.

30. lipnja završio je dječji festival „Neki novi klinci“

MIRTA I LUCIJAN SUDJELOVALI NA FESTIVALU

Finalnom večeri, 30. lipnja, na prepunom Trgu Stjepana Radića u Crikvenici završilo je deveto izdanje Dječjeg festivala „Neki novi klinci“. Dva dana ranije klinci su svoje pjevačko umijeće pokazali publici Novog Vinodolskog i Bribira. Voditeljica je bila Nikolina Antić, a stručni voditelj je Darko Majstorović.

U kategoriji do dvanaest godina natjecali su se: Matija Svetić, Lucija Rajnović, MIRTA NINIĆ, Stefani Troskot, Lucija Svetić, Mario Gregorić te Matija Barać i njegov Makari bend.

ANA JELENOVIĆ, UČENICA NAŠE ŠKOLE, ČLANICA JE MAKARI BENDA

Pjevači/pjevačice stariji od dvanaest godina bili su: Josip Hreljac, Cindy Stančin, Marko Lušić, Veronika Kamenar, LUCIJAN ŠOŠTARIĆ, Viktorija Zubčić i Pamela Grozdanić.

Festivalski orkestar činili su članovi bendova „Ultimate“ i „Nikad bolje“.

Poseban gost i jedna od zvijezda festivala bio je osmogodišnji Ivan Murn iz Crikvenice koji je odsvirao dvije pjesme na bubnju.

Napisala: Andrea Karačić, 6.a

U Novom Vinodolskom

MILENIJSKA FOTOGRAFIJA

Milenijski galeb

Priprema za snimanje

I mi smo sudjelovali

„Poboljšajmo gradsku klimu“, moto je pod kojim je Crikvenica 20. rujna obilježila Europski tjedan mobilnosti.

Glavni organizator i pokrovitelj svih događanja, kao jednom od dvadesetak hrvatskih i oko 2000 svjetskih gradova koji sudjeluju u projektu Europskog tjedna mobilnosti, je grad Crikvenica. Događaje su presicom najavili glasnogovornica grada Denisse Mandekić i dogradonačelnik Senko Smoljan. On je istaknuo kako moto „Poboljšajmo gradsku klimu“ upućuje na to da se grad želi promovirati i kao zdravstvena destinacija, što uostalom već čitavo stoljeće i jest.

Ambiciozni projekt Grada Crikvenice počeo je okupljanjem Crikveničana, njihovih turista i djece iz naših osnovnih škola i Dječjeg vrtića „Radost“ na šljunčanoj plaži Podvorska.

Svaki učesnik nagrađen je majicom i bočicom izvorske vode. U 14:00 sati okupilo se oko 3000 ljudi i djece koji su svojim tijelima formirali velikoga galeba u letu, te tako sudjelovali u stvaranju tzv. milenijske fotografije. Fotografiju je iz zrakoplova snimio Nenad Reberšek, dobitnik nagrade National Geographica za najbolji pejzaž.

Nakon milenijske fotografije, rijeka ljudi nastavila je put šetnicom prema Selcu, odnosno do Polače (selačka šetnica), gdje je bio organiziran zabavni program i „fešta od batude“.

Program obilježavanja Europskog tjedna mobilnosti završio je u večernjim satima.

Napisala: Ena Đipalo, 6.a
Snimio: Lucijan Šoštarić, 6.b

Kušali smo i batudu

Obilježen Dan jabuka

KRALJIČIN DAN

Predstavljanje plodova

Jabuku neki s pravom nazivaju „kraljicom voća“. Postoje mnoge vrste: Granny Smith, Idared, Zlatni delišec... Jabuke su najčešće crvene, žute ili zelene. Na nekima je jesenski kist poput pravog slikara izmiješao sve te boje i napravio novu cjelinu.

20. listopada u cijelom svijetu obilježava se Dan jabuka. I mi smo ga prigodno obilježili. Mnogi su se potrudili da nam obogate svečani stol. Mame i bake naših učenika iz razreda pripremile su najbolje i najfinije slastice od jabuka. Naša razrednica je „završila posao“. Donijela je bijeli svečani stolnjak i košaru punu jabuka različitih vrsta. Kasnije smo ih sve probavali i pisali na ploču za svaku vrstu njenu boju i okus. Počastili smo neke. Pozvali smo ravnateljicu i pedagoginju, tajnica je „naletjela“ i osladila se, pridružio nam se i 6.a, došle su i neke nastavnice...

Ove nas je godine, kao i prethodnih, jabuka nagradila i svojim plodovima obogatila šturu i kišnu jesen. Mnogi se u kasna jesenja popodneva, dok sa svoga prozora promatraju kišu i vjetar koji nosi

otpalo lišće, znaju zasladiti kraljicom voća. Nadam se da ćemo druge godine još ponosnije obilježiti kraljičin dan.

Napisala:

Valentina Vuković, 6. r.

Snimio:

Domagoj Bošnjak, 8.r.

Dani kruha

RAZNOLIKOST PŠENIČNIH PROIZVODA

16. listopada 2009. godine u Crikvenici su organizirani dani kruha. Roditelji su pripremili, a djeca ponosno donijela proizvode u školu. U školi su se birali najljepši i nosili u "centar" na prodaju. Kruh su prodavali vrtići, osnovne i srednje škole. Ljudi su se okupljali oko stolova i divili kruhu i krušnim proizvodima. Svećenik je blagoslovio sve te divne proizvode pšenice. Nakon blagoslova počela je prodaja. Ljudi su kupovali kruh i zadovoljni odlazili kući. Nakon što se sve prodalo vratili smo se u školu. Za nama su ostale samo mrvice namijenjene gladnim golubovima i osmjesi zadovoljnih kupaca.

*Napisala: Lana
Bogdanović, 8.a*

*Snimili:
Lucijan Šoštarić,
6.b i Domagoj
Bošnjak, 8.a*

Obilje krušnih proizvoda u drugom razredu

Sveti Nikola u školi

ZAŠTITNIK POMORACA I DJECE

Sveti Nikola i krampusi

Zaželio je da budemo dobri, da slušamo roditelje, bake, djedove i učiteljice. Također nam je zaželio sretne i ugodne blagdane.

Svi znamo da je sveti Nikola zaštitnik pomoraca i djece pa moramo biti dobri, poslušni i marljivi ako želimo da nam i sljedeće godine dođe u školu s punim vrećama darova.

*Napisala: Petra Kršul, 4.a
Snimio: Lucijan Šoštarić, 6.b*

Sveti Nikola došao je u školu u petak, 4. prosinca. Bili smo vrlo sretni.

Dočekali smo ga s prigodnom pjesmom. Drugašići su izveli zabavni igrokaz. Bilo je blagdanskih recitacija na hrvatskom književnom jeziku, ali i čakavskom narječju.

Sveti Nikola uživao je u programu koji smo mu pripremili, pohvalio nas je i donio nam pune vreće poklona. Pitao je jesmo li bili dobri i poslušni. Naravno, većina je potvrdno odgovorila, ali bilo je i onih jako iskrenih učenika koji su priznali svoje nestašluke. Svetom Nikoli bilo je to vrlo simpatično.

Naš gost nam se obraća

Književni susret

JADRANKO BITENC, NAŠ GOST

Snimio: Lucijan Šoštarić, 6.b.

Svake godine u sklopu Mjeseca knjige našu školu posjeti jedan književnik. Ove godine bio je to Jadranko Bitenc. 21. listopada u 9.50 došao je u školu. Čim je ušao u učionicu tehničke kulture našu je pažnju „kupio“ riječima: „Čini mi se da smo mi iz istoga razreda, zar ne?“ Tada smo shvatili da će to biti jako zanimljiv susret. Njegove smo riječi upijali poput spužve jer je u nekim momentima davao važne savjete za životni put. Predstavio nam je svoje djelo, zanimljiv roman za mlade, „Twist na bazenu“ koji je na popisu lektire za 6. razred. Imala sam priliku „zaviriti“ u stranice toga romana i zbilja me oduševio. U detalje je ispričivijedao radnju romana. Bilo je zanimljivo slušati jednu scenu po njegovom izboru. Uslijedila su pitanja... On je strpljivo, uz dozu šaljivosti, odgovarao na naša brojna pitanja. Najviše ga je oduševilo što smo toliko znatiželjni.

Vaš prvi objavljeni roman?

Moj prvi roman bio je „Statist“, to sam napisao za odrasle. Tada mi je bilo 30 godina.

Koliko brzo pišete romane?

„Twist na bazenu“ sam jako brzo napisao. Inače sam lijen.

Uživite li u pisanju?

Nitko te ne može prisiliti da nešto radiš ako to ne želiš. To sam jednostavno želio. Oduvijek sam volio pisati. Kada te napusti inspiracija to nekako moraš izbaciti. To se događalo i meni u osnovnoj školi i zato sam volio prijateljima pisati sastavke.

Izmišljate li radnju svojih romana?

Kad prepričavam vlastiti život čini mi se dosadno jer sam sve to već doživio, a kada izmišljam likove i događaje, to je zanimljivo, to je nedoživljeno.

Imate li u pripremi novi roman?

Da. „Ljepota stajanja na Mjesecu“, to je roman za odrasle.

Bave li se Vaša djeca pisanjem?

Imam dvije kćeri, Lanu i Sandru. Lana se bavi pisanjem.

Smatrate li knjigu svojim najboljim prijateljem?

Knjiga mi je veliki prijatelj, ali više volim „žive“ prijatelje jer ih volim gledati u oči.

Vaš životni moto...

Uvijek vedro i veselo. Sve prepreke samo testiraju našu inteligenciju. Sve što zamislimo, možemo ostvariti. Samo treba biti uporan.

Da niste pisac, što biste radili?

Ljubio bih žene(ha...ha..)

Napisala: Valentina Vuković, 6. r.

Predstavljanje „POZICE“ u Crikvenici

POZA postala POZICA

26. studenog 2009. godine u OŠ Vladimira Nazora, u Crikvenici, svečano je predstavljena POZICA, zbirka literarnih i likovnih radova učenika osnovnih i srednjih škola Crikvenice, Poreča i Zaboka. Na predstavljanju knjige, popularne „POZICE“, uz mentore bio je i dogradonačelnik grada Crikvenice, koji je nagrađenima uručio knjige, a pohvaljenima pohvalnice. Uvodnu riječ imala je profesorica Marija Gračaković, glavna urednica „POZICE“, kada je izdavač bio Grad Crikvenica.

Prvu nagradu osvojio je Eduard Šubat, za prozni rad „Maslina je ko čovik“, iz OŠ V. Nazora. Drugu nagradu osvojila je Lea Lončarić iz naše škole za rad Garaful zi kale, a treću nagradu Luka Jeličić za uradak Moj zavičaj plavo-zeleno, zeleno-plavo. Pohvalnice su dobili Ena Đipalo i Maja Krištafor iz naše škole, Filip Piškulić, Mirela Ramić, Tamara Dobuzin, Luka Cvitković, Patrik Car i Iva Pahlić iz susjednih škola.

...judi će kraj mene hoditi va crikvu, dečina skakat, tići se skupljati na kroveh, galebi mi nosit pozdrav s mora, a ja ću jutron na ten suncu rast, a zapolne va hladu - dišat, dišat, dišat. („Garaful zi kale“ Lea Lončarić)

Ovogodišnja zbirka proznih uradaka, trinaesta je po redu. Inicijativu za stvaranje zbirke je pokrenuo grad Poreč davne 1997. godine, Zabok je prihvatio te je nastala POZA. 1999. godine pridružila im se Crikvenica, te je POZA promijenjena u POZICA. Prozni radovi pisani su književnim standardom, ali i narječjem, kao i talijanskim jezikom u Poreču. Knjiga povezuje Istru, Zagorje i Kvarner darujući nam bogatstvo riječi njihovoga podneblja.

Napisala: Ena Đipalo, 6.a
Snimio: Lucijan Šoštarić, 6.b

Učenica naše škole
Lea Lončarić

DOGAĐAJNICA

21

Posjet gradonačelniku

MOŽDA SE OTVORI ZABAVNI PARK

U 13 sati popodne smo s učiteljicom krenuli u Gradsku vijećnicu kod gradonačelnika. Kada smo stigli, svi smo bili uzbuđeni. Bilo je mnogo djece i učitelja iz različitih škola. Ušao je gradonačelnik, svi smo se digli i zapljeskali mu veoma sretni. Neka djeca su glumila i recitirala, no najviše od svega bilo je pitanja. Bilo je mnogo pitanja za škole, sportske dvorane, parkove i druge crikveničke aktivnosti...

Gradonačelnik Damir Rukavina uspio je odgovoriti na sva naša pitanja. Rekao je

kako će se možda čak otvoriti klizalište i barem jedan zabavni park kako bi se djeca mogla igrati i zabavljati. Rekao je kako se poduzimaju ozbiljne mjere za sigurnost starijih i mlađih. Razgovor je potrajao dosta dugo, bilo nam je jako lijepo upoznati se s gradonačelnikom. Kao šećer na kraju i jedno lijepo iznenađenje, počastili su nas ukusnim sokovima i slično. Bio je to nezaboravan trenutak!

Napisala: Kristina Lekaj, 4.a

Nastup Luke Jeličića

Otvoren novi dječji odjel

ZA OSMIJEH DJETETA U BOLNICI

U petak 30. listopada 2009. otvoren je novi dječji odjel koji je dio Specijalne bolnice za medicinsku rehabilitaciju Thalassotherapie Crikvenica. Održani su govori, a neki učenici naše škole su pjevali. Bilo je i recitacija...

Dječji odjel sada čine 3 liječnika: voditelj Dječjeg odjela Daniel Buljević, Milica Zvonarek Valković, glavna sestra Dječjeg odjela Danijela Ratković, Silvije Šegulja i još 11 medicinskih sestara, 1 fizioterapeut, 2 animatora i 2 spremačice. Odjel je u Akciju uključen od 2003., a ima kapacitet za 60 djece.

Djeca na Odjelu borave 14 ili 21 dan. Posjet i boravak roditelja uz dijete moguć je u svako doba, postoji i smještaj u apartmanu za roditelje i dijete.

Djeluje Područna škola i Dječji vrtić, a aktivnosti djece ostvaruju animatori i vanjski suradnici iz Društva Naša djeca Crikvenica, osnovne škole, vrtića, Pedijatrijsko društvo Rijeka...

Dječji odjel Thalassotherapie ima više donatora, koji povremeno namjenski pomažu novčanim sredstvima i opremom.

Pozdravni govor

Prigodni program za bolesne učenike

*Napisala: Lana Bogdanović, 8.a
Snimio: Domagoj Bošnjak, 8.a*

Projekt Grada Crikvenice u suradnji s udrugom

RAČUNALO ZA DOMINIKA

Grad Crikvenica je u suradnji s Udrugom invalida Crikvenica poklonio Dominiku Bosancu, polazniku prvog razreda Osnovne škole Zvonka Cara, poklonio računalo.

Prijenosno računalo Dominiku je uručio gradonačelnik Grada Crikvenice. Za ovu posebnu prigodu Dominik i njegov 1.a pripremili su program u kojemu su glumili i pjevali o proljeću.

„Ovo je samo prvi korak u poboljšavanju školovanja učenika s invaliditetom“.

Humanitarna akcija

RAMPA ZA PRILAZ INVALIDA

Ispred OŠ Zvonka Cara napravljena je rampa za prilaz školi osobama s posebnim potrebama koji se teško kreću ili se kreću uz pomoć invalidskih kolica. Budući da Osnovna škola Zvonka Cara, koju u prvom razredu pohađa jedan učenik s teškoćama u razvoju, nije bila opremljena posebnim prilazom, na inicijativu roditelja Radislava Blaževića pokrenuta je humanitarna akcija za izgradnju prilazne rampe. U akciji su sudjelovali tvrtke Jela Crikvenica, Vodovod Žrnovnica Novi Vinodolski, Novi beton Novi Vinodolski, GP KRK iz Krka, Adrias Crikvenica, koji su pomogli sredstvima, a svestranu pomoć dala je i ravnateljica škole Desiree Pečaver. Direktori tih tvrtki Mladen Pilaš, Igor Uremović, Igor Pavelić, Goran Komadina dogovorili su se da će tijekom ljeta poraditi na izgradnji drugog prilaza sa strane školskog igrališta.

*Napisala: Nerea Cossutti, 8.r.
Snimila Ravnateljica*

Dominik s donatorima

Natjecanje osoba s teškoćama u razvoju

DOPUSTITE MI POBIJEDITI

Dominik je pobijedio

5. prosinca. 2009. održano je drugo sportsko natjecanje osoba s teškoćama u razvoju u Opatiji pod nazivom „Mogu i ja“. Prošle godine je po prvi put u Hrvatskoj održano natjecanje osoba s invaliditetom.

Tako sam se i ove godine natjecao u čak 8 disciplina koje su obuhvaćale: puzanje, udaranje teniske loptice, gađanje loptom u gol, stavljanje obruča na čunjeve, bacanje lopte u koš i dr. Na natjecanju nas je bilo 7 ekipa. To su bili sudionici iz: Rijeke, Pule, Kraljevice, Opatije, Crikvenice, Varaždina i Vinkovaca.

U igrama su nam pomogla djeca volonteri iz opatijske osnovne škole. Svi sudionici, koji su se natjecali, su dobili medalje, majice i zlatne kipiće, a posjetio nas je i Djed Božićnjak koji nam je podijelio bombone.

Slogan svih natjecatelja je glasio „DOPUSTITE MI POBIJEDITI, A AKO NE MOGU POBIJEDITI, NEKA BUDEM ODVAŽAN U SVOM POKUŠAJU“.

Nadam se da ću ići i slijedeći put na natjecanje.

Zbog ovog iskustva sam jako sretan.

*Napisao: Dominik Bosanac, 2.a
Snimio: Domagoj Bošnjak, 8.r.*

Zvončić

Literarno-likovni podlistak - siječanj, 2010.

Tara Butorac, 2.r., Snjegović

Moja mat

Moja mat je ko rožica va trave,
Moja mat je ko tičica na grane.
Moja mat beli zubi ima,
Moja mat črne kose nima.
Moja mat peče dobre palačinke,
Moja mat nikad nima šminke.
Moja mat lipo se smeje,
Moja mat lipo gre.
Moja mat čakulondre prava,
Moja mat sa simi pogovara.
Moja mat lipe pisme piše,
Sakin danom volin je se više.

Andrea Karačić,
Pohvala na natječaju Grada Zagreba,
Hrvatska žena

Prišla nan je opet

Prišla nan je jesen. Friška, škura z burom i daždón. Lišće na granan drveće je dobilo lipe žute, crvene, narančaste i kafene boje. Z njima se igra vetrić i tanca. Dani su kraći, brzo gre škuro. Va kućan oganj gori, maruni se peku. Grozdje se bere, vino se čini, treba imat za celo leto žmuljić vina. Masline su pobrane, ki ih ima i bit će puna konoba maslinovog ulja. Trebaju jakete i dobri postoli, aš je leto pasalo i za plažu više ni. Moja je nona posijala rige i salate i si su susedi va vrtu. Dica se igraju i pobiru orihi ča su pali z drveća. Uskoro će past snig pa ću uživati va zime. Volin jesen zato ča je lipa i mrzla. Treba iskoristit saki ovaj lipi dan jeseni.

Tamara Jovanović, 5.r.

Silvia Maričić, 7.r., *Jesen*

Dora Lončarić, 5.r., *Lišće*

Čarobna...

Kiša uporno ponovno lije,
sunce nam se sve rjeđe smije.

Opet su došle jesenje kiše,
igre na ulici nema više.

Došla je jesen tiho, polako
obojila lišće prekrasno, zlatno.

To se drveće za zimu sprema,
JESEN JE ČAROBNA tu dvojbe nema.

Iva Perhat, 4.r.

Kiša

Ne volim kad kiša pada,
I zato sam tužan sada.
Htio bih ići van,
A jučer sam izgubio kišobran.
Pokisnut bih mogao lako,
Prehladit se jako.

Ali netko kišu voli.
Potok, cvijeće, trava i drveće.
Njima kišobran ne treba,
Rado čekaju kišu s neba.

Blaž Kružić, 4.r.

Jesen

Kiša pada
siv je dan.

Šarene se kišobrani
crven, zelen pa i plav.

Lišće žuto i crveno
nosi vjetar cestom svud.

Jesen prava
već je tu.

Karla Car, 4.r.

Kasna jesen

Jesen kasna,
postala glasna.
List je za listom, drščuć od straha,
Počeo padat od njezina daha.

Nema više sunca,
nema, više cvijeća.
Posve polako u maglenom plaštu,
jutros je ušla u selo, kroz baštu.

Kesteni se peku, a jesen
za sebe odabrala boju poneku.

Kristina Lekaj, 4.r.

Jabuke

Semafori vise na grani,
Kad padnu, leže u travi.
Crveni, zeleni i žuti,
tko ih ne jede, nek se ljuti.

Kad ih djeca pojedu,
Igraju se lovice, ledene babe
I školice.

I odrasli bi ih stalno jeli,
A tko je pojede, taj se veseli.

Sočna, velika, puna vitamina,
svima prija, svakome je fina.

U Zagrebu, kad nam sunce pokaže ban,
slasne jabuke padnu u san.

Zrele nam one kažu "Zdravo!"
Jedemo ih mi i tu i tamo.

Ennio Pečaver i Luka Krivić, 4.r. PŠ SELCE

Zlatna

Jabuke zrele,
ne zemlju bi sjele.

Kiša pada,
pa sjesti mogu sada.

Zemlja je blatna,
a jabuka zelena.

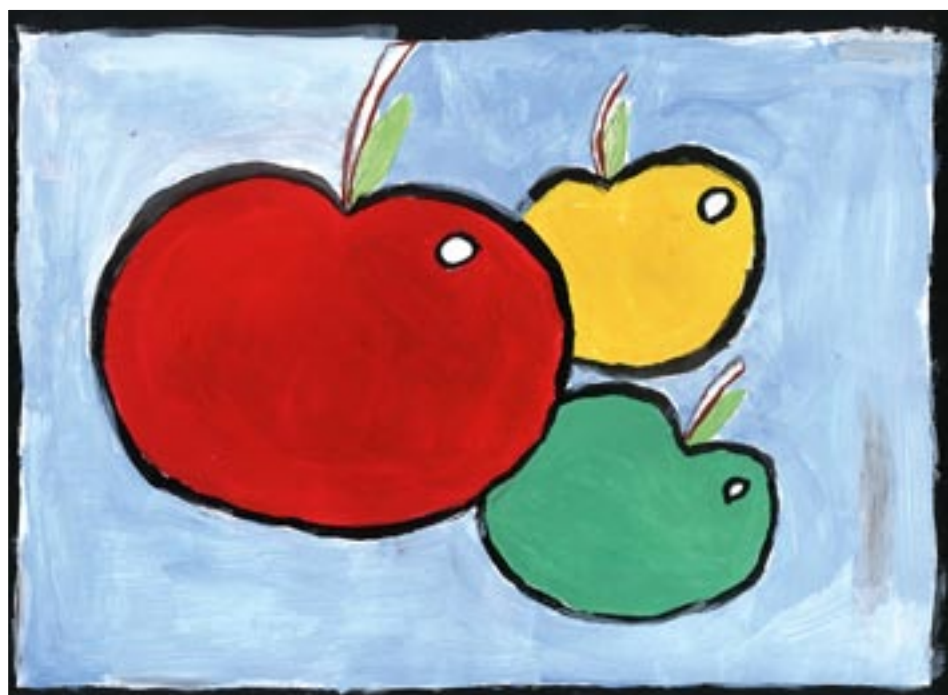
Jabuke su sjele u blato
i njime pokrile zlato.

**Marin Crnarić, 4.r.
PŠ SELCE**

Kraljica voća

Nakon svih školskih obveza, sjela sam u naslonjač. Pogled mi je privukla jabuka koja je dostojanstveno blistala na vrhu zdjele s voćem na stolu u mojoj kuhinji. Gledajući je, utočila sam u misli i glavom su mi prolazila mnoga pitanja: Gdje je rasla? U čijem voćnjaku? Tko li ju je ubrao? I zašto tako ponosno stoji u mojoj zdjeli? Možda je htjela da ju baš ja pojedem i osjetim koliko je sočna i slatka, prepuna vitamina koji su mojem mladom tijelu potrebni. Ustala sam i odlučila isprobati je. Oprala sam ju i osušila tako da joj je kora sjajila. Tako sjajnu i čistu s užitkom sam zagrizla. Iz njezinog svježeg i zrelog ploda potekao je u moja usta sladak sok. Uživala sam u tome okusu, a do mojih nosnica dopirao je sladak miris jeseni. Uronjena u naslonjač, uživala sam u jabuci i razmišljala što se sve od nje može napraviti. Sjetila sam se kako je ukusan kompot od jabuke, štrudla od jabuka je posebna, jabučin sok sladak je poput čokolade, jabučin ocat izvor je zdravlja... Zaspala sam razmišljajući o jabuci... kraljici voća.

Andrea Karačić, 6.r.

Klaudia Đeneš, 6.r., Jabuke

Zelena...

Ja sam "Zelena jabuka". Moji korijeni potječu još iz davnina. Plemićke sam sorte. Zbilja sam divna i stasom i ukusom. Živim u najraskošnijem voćnjaku na prekrasnom zelenom brdašcu. Moje prijateljice crvene i žute jabuke uvjeravaju me da su ljepše od mene. Ali, ne dam se ja. Uvijek nastojim biti sjajna i mirisna. Istina je, ponekad se znam zakiseliti, ali to zavisi od mog prijatelja Sunca. Ako me duže vrijeme ne posjeti, budem prekrasna, sočna, ali kisela grofica. Vjerujte, svatko bi me poželio imati.

Ena Đipalo, 6.r.

Dragi Sv. Nikola

Dragi sveti Nikola ja sam Ivona Matijašić. Znam da ove godine nisam bila dobra i nisam slušala roditelje. Ja bih te ipak samo zamolila da svoj djeci doneseš puno zdravlja, ljubavi i malo darova. Znam da ti to možeš jer ti si dobar i nesebičan. Pogotovo te molim da djeci koja nemaju roditelja i koja su usamljena u domovima da ih blagosloviš svojom snježno-bijelom rukom i svojom toplinom.

Voli te tvoja Ivona, 3.r.

Sabina Muheljić, 6.r., Zvono

Vukovaru

Vukovaru, gradu heroja!
Koliko je patnja tvoja?
Što skrivaju ulice tvoje?
Suze, jecaje ili još i gore?

Kad slušam o tebi, Vukovare grade,
Duša me zaboli, suza se iskrađe.
Koliko je branitelja za te život dalo?
Koliko je nedužnih života palo?

Veliki si gradu i velik ćeš biti,
Priče o tebi svuda će stići,
I nikad nitko zaboravit ne smije
Da ti si heroj domovine ove.

Tara Krmpotić, 3.r.

Nika Manestar, 1.r., Bućice

Najdraži blagdan

Polako, ali sigurnim koracima dolazi Božić. To je za mene jedan poseban dan. Tada je cijela obitelj na okupu i veselo pjevušimo najljepše božićne pjesme. Cijelom se kućom širi miris najfinijih slastica pripremljenih baš za tu prigodu. Prošetam li ulicom, svako zimzeleno drvo, prekriveno svjetlucavim lampicama, govori mi da se ljubav ponovno rađa i da ju dočekam najsrdanije što mogu. Mnogi se za taj veliki blagdan Isusovog rođenja nastoje čim više uljepšati izvana, ali mi se trebamo uljepšati iznutra, očistiti prašinu sa svoga srca i raširenih ruku primiti Isusa Krista. U sebi osjećam neku posebnu toplinu. Glasno se čuju zvuci mira i ljubavi. Isus ponovno dolazi. Neka je dobrodošao.

Valentina Vuković, 6.r.

Priča o Vukovaru

Da bih saznala što se dogodilo u Vukovaru, morala sam pitati mamu. Ona mi je ispričala tužnu priču o Vukovaru, gradu heroja. Dok mi je pričala, potekla joj je suza iz oka. Vukovar je grad koji je pretrpio težak rat. Mnogi roditelji ostali su bez djece, a djeca bez svojih roditelja. Mnogo kuća je srušeno i spaljeno. Ljudi su bježali pred neprijateljem kroz šume i polja. Ja bih htjela da nikad nije bilo rata, da djeca ne pate za svojim roditeljima. Htjela bih da svi budu sretni kao ja.

Michelle Butorac, 3.r.

Moj zavičaj plavo-zeleno, zeleno-plavo

Toliko zvukova, boja, svakoga dana preleti pred mojim očima da sam pomislio puno puta kako to nije moguće nigdje nego ovdje gdje živim.

Osjećam obvezu objasniti vam zašto mislim baš tako. Živim u sjevernom Hrvatskom primorju. To je dio naše lijepe Hrvatske koji je spoj toliko toga da je to nezamislivo, fascinantno. Svaki kraj naše domovine ima svoje specifičnosti:

Slavonija je ravna i sve ostalo što ide uz ravnice, Zagorje je brdovito i zeleno,... Mislim, kao da se tu nema što reći. Ali, nama je priroda htjela pokazati svoju dobru stranu pa nam je dala obalu s velikim gromadama, dala nam je pijesak, dala nam je sitni šljunak, dala nam je ljekovito blato. Kad malo promislim, a gdje toga ima? Kreneš malčice samo prema brdima: izmjenjuju se hrastići, borovi, sitno raslinje, grmlje,... Odjednom, vidi, udolina kroz koju vijuga cesta i potočić, kao drugi svijet. Tu, nadomak nama, gdje snijega nema ni za lijek, pada ozbiljno i zadrži se čak neko vrijeme. Kažu da ljeti spavaju pod dekećama?! Popneš se još malo više gdje ozbiljna šuma postoji, ona starinska koja čuva Malika i Domaće. Nepregledna, divlja, medo je tamo doma i može se skrivati da ga nitko ne nađe, nikad. Također, možda zimi u snijegu zavija poneki usamljeni vuk, a srnica traži zaostali listić.

E, kad smo se popeli već tako visoko, vidimo otoke našeg zavičaja. Poželimo na njih kročiti, u stoljetnu prošlost našu i naših starih. Udahnuti glagoljice dah, vidjeti lijepe građevine nekadašnjih vrijednih ruku koje sada pokazujemo svijetu s ponosom. Niti jedan naš otok nije ni sličan onom drugom, svaki je svoj, prirodom, ljudima, običajima, nošnjom, jezikom,... Hridi supova, galebova, poneki dupin sramežljivo skoči, medvjedica se skrivala dugo, dugo. Podmorje skriva tajne potonulih brodova, nekih davnih bitki koje su dizale morskiju pjenu. Potom ih je ta ista pjena pokrila, zauvijek... ribe, koralji, nezamisliva ljepota ziba se dolje ispod barke. Poneka zraka sunca se probije kao koplje dolje nekamo i hrani taj svijet. Jugo podivlja ponekad pa protrese taj svijet, zatim bura vrati vlati morske trave na drugu stranu. Svejedno, podmorje živi svoj život i nije baš sretno kad ga dotakne ruka izvana.

Šetam od zelenila do modrila i obrnuto. Šetam i uživam.

Laura Jakubin, PŠ Selce, *Primorski krajolik*

Luka Jeličić, 3. nagrada na natječaju Grada Crikvenice za Pozicu

Razmišljanja o Selcu

“Ujutro ptice cvrkuću, popodne se djeca igraju, a navečer ribari bacaju mrežu.”

“Naša se ledena Polača slijeva u more.” Ivona

“Moje mjesto ima četiri učionice u školi.” Krešo

“Dok prolazim tim uskim ulicama osjetim miris ribljih jela, a osjećam se slobodno, bezbrižno.”

“Moje mjesto je kao moja soba za igranje, već sve znam.” Josip

“Oduvijek su sva djeca zajedno s roditeljima i prijateljima.” Lazar

“Svjež zrak i mirisi rose.” Lorena K.

“Malo kao otočić” Saša

“Ulične svjetiljke postaju jedne od milijun zvijezda.” Mirta

“Na kampu sve puno gostiju, a ima ih i sada...” Matej

“Valovi mora pokraj obale i smijeh.” Lana

“Drveće u mom mjestu je sretno kao i djeca.” Lorena Š.

“Želim da Selce postane glavni grad Hrvatske!” Luka

Učenici 3.r. PŠ SELCE

Iz projekta “MOJ GRAD – MOJE MJESTO”

Hrvatski jezik

Još nije ni počeo tjedan,
A bojim se da ću dobiti jedan.

Školsku zadaću smo pisali,
Uopće nismo brisali.
Stvaralački smo prepričavali,
Nas same u likove pretvarali.

Sat prirode i Plava ruža,
Prepričavali smo brže od puža.

Brzo je prošao blok sat,
A znatiželja traje još i sad.

Toni Pelić, 5.r.

Proljeće u primorskom kraju

Probudi se cvrčak na vrućem kamenu. Sunce se osmijehne morskim dubinama.
More zatreperi. Galeb klikne da označi početak novog proljetnog dana. Tamnosivi oblak se pojavi na nebu da poruči kako je proljeće varljivo. Ribar vadi mrežu punu riba dok se ogleda u kristalnoj ljepoti mora. Gromača godine broji dok se mahovina po njoj savija i čini je čvršćom. Cibor zamiriše.

To zemlja pokazuje svoje čari. Primorske čari. Ona izmami svaki maslačak, svaku guštericu, svaku ribu. Ako jugo zapuše, upozori te da bolje zagrebeš ispod površine i ugledaš tu predivnu ljepotu. Pogledaj te stare, kamene kuće kako izgledaju s tim proljetnim cvijećem koje se obavlja oko ograde.

Tada ćete s balkona pozdraviti raščupana gazdarica koja vješa rublje i čeka goste koje će primiti u svoj topli dom.

Dodeš li jednoga dana u naš kameniti, primorski kraj, naići ćeš na kamenito tlo, na kojem žive dobri ljudi.

Maja Krištafor, Pohvala na natječaju Grada Crikvenice za Pozicu

Antonjela Antić, 4.r., PŠ Selce, *Valcer cvijeća*

Proljetna bajka

Sjedim na balkonu... Udišem zrak ispran proljetnom kišom. Osjeća se posebna živost... Prekrasne boje, miris novog cvijeća, rojevi pčela, neobičan ples i cvrkut ptica... Kakvu bi samo prekrasnu sliku slikar naslikao?! Proljeće je poput prave dive dolepršalo do nas. Oblaci lagano plešu nebeskim prostranstvom u ritmu proljetne simfonije. Pogled mi odluta do prekrasne bijele magnolije u mome vrtu. Zbilja je divna! Ponosno je u zrak vinula svoje bogate grane okićene opojnim bijelim cvjetovima. Miris se širi na sve strane i daruje nam čaroliju proljeća. Sjedim i dalje i uživam u proljetnoj bajci...

Ena Đipalo, Pohvala na natječaju Grada Crikvenice za Pozicu

Želim da sva djeca budu sretna

Želim da djeca danas i u budućnosti budu sretna. Nažalost današnja djeca ne znaju koliko su zapravo sretna. Gledajući televiziju i ostale medije, možemo vidjeti svašta, ali i doista dobrog, kao što su djeca diljem svijeta koja su gladna, nesretna ili u nesretnim obiteljima. Slušajući moje roditelje i starije, nekad razmišljam kako je to prije bilo drugačije. Danas ne možemo zamisliti svakodnevnicu bez televizije, igrice i slično. Kako slušam, sve se više pitam je li im bilo teško? Ali vidim da nije. Igrali su se različitih igara kao što su lovice, žmurice... Odlazili bi po svoje prijatelje i skupa odlazili u šetnju, trčanje, igranje. Nisu imali mobitele, računala, nintendo, playstation i drugo. Imali su jedni druge, igrali su se u ulici bez straha od zlostavljača, pijanica ili susjeda kojima će smetati buka, pregaženi cvijet u vrtu ili slomljena daska na ogradi. Krali su susjedove voćke, pili su iz iste boce, bez straha od bakterija i ostalih bolesti. Kad bolje razmislimo, oni su bili jako sretni i bez onoga što imamo danas. Ne želim da bude siromašne ili nesretne djece. Želim da sva djeca budu voljena i zdrava. Radujmo se prijateljima, obitelji, jer bez njih nam ne vrijede nikakva materijalna dobra.

Kristina Lekaj, 4.r.

Romina Antić, 3.r., PŠ Selce, Riba

Na moru

Često dođem na more. Pučina se vidi u daljini, a u plićaku se igra račić. Tako modro, plavo, duboko...
Galeb leti s malom ribom. U moru su svjetlo zelene biljke. More čisto i bistro. More volim najviše ljeti, jer se mogu kupati. Zimi ga mogu gledati.
U proljeće i jesen igram se morem i pijeskom.
Što je najbistrije? Što je najčistije? Što je jako plavo? Moje more.

More moje

More, more...
Srce moje te zove,
nebeska, modra bojo,
kako da ti kažem koliko te volim,
kako valove tvoje da zaboravim.
Dubine me vuku k tebi,
da ti srce dam i osmjech najljepših boja.
Uzmi me nježno i
miluj me svojim valima.
Čežnja me vuče u luke tvoje,
da ljepotu vidi oko moje.
Svi ribari,
svi mornari,
tebe vole.
Moje plavo more
najljepše od svih mora
svi se dive čaru tvome
al' znaj da u srcu mome
Ti si zauvijek.

Nerea Cossutti,
Pohvala na natječaju „Josip Pupačić i ja“

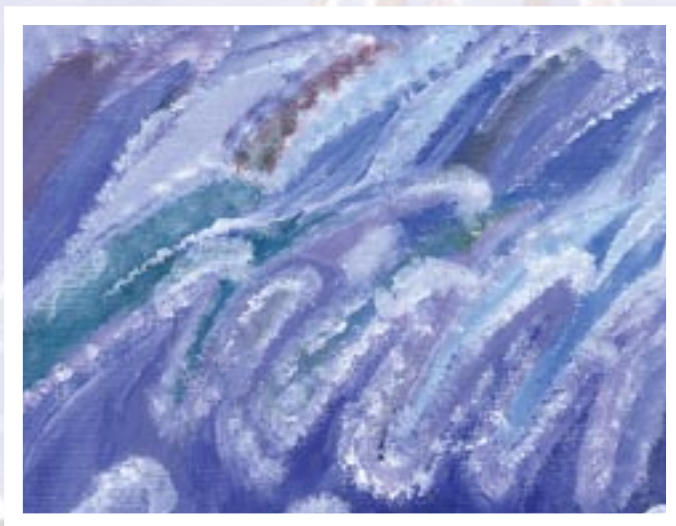
Mirta Ninić, 2.r. PŠ Selce

Obed

Obed je, obed je zač nikog ni?
Obed se hladi a niki ne ji.

Ja san se mučila
Udelat neč fino,
A ne stoji.
Sama san ga storila
Sama ću ga i pojist,
A onda ću lipo
Pred televiziju sist.

Leonarda, Paula i Patricija, 3.r.

Lucija Šoštarić, 6.r., Val

Petra Vuković, 4.r., *Neobičan cvijet*

Garaful zi Kale

Danas je jugo zapuhalo. Črni oblaki su se skupili na nebu. Med staremi zidami već dugo nis sunca videl. Proleće je, ma sunca ni. A baš san počel puštat prvi pupi.

Mislal san: "Ovo leto, bit ću jako lip!" Kad judi budu prolazili kalun, jopet će govorit : "Ki lipi garaful, sigurni lipo i diši. A onda će letnji maestral zaupuhat, a ja ću svoji rozi cveti raširit kuliko god buden mogal. Nek judi osjete lipu ariju".

Zi Svetog Antona polne je zazvonilo. Zi stare kuće obed diši, frigane ribi i palenta. Ne čuju se glasi.

Kala je pusta. "Ki zna ki je slagal ovi kamiki oko mene? Se jedan na drugoga i tako stoje već let. I ovaj kameni važ va ki su me stavili".

Ma prit će to sunce, judi će kraj mene hodit va crikvu, dečina skakat, tići se skupljat na krovih, galebi mi nosit pozdrav s mora, a ja ću jutron na ten suncu rast, a zapolne, va hladu – dišat, dišat, dišat.

Lea Lončarić, 2. nagrada na natječaju Grada Crikvenice za Pozicu

Raspjevani zbor

Unikatni crijep

„...Mir...mir...mir...do neba“, ovim dirljivim riječima otvoren je Božićni sajam u mojoj školi Zvonka Cara. Ravnateljica škole Desirre pozdravila je sve nazočne i kazala da je ovogodišnji sajam u znaku zvona. Već je poznato da je naš Dječji božićni sajam mjesto maštovite, ugodne, i povoljne blagdanske kupovine božićnih ukrasa. Zajedničkim radom učenika, roditelja, učitelja i vanjskih suradnika, te pomoću sponzora iz Crikvenice i okolice mnogi posjetitelji uživali su u bogatoj ponudi. Bilo je prekrasnih božićnih aranžmana, anđela

Škola je disala posebnom radošću, veseljem i otmjenošću. Posebnom ozračju pridonijela su velika crveno/zelena zvona na stropovima aule i učionice br. 9, umjetničko djelo vrijednih anđeoskih ruku Anite Jeličić, Lukine mame.

U službenom djelu programa, a sve u blagdanskome duhu, prve su nastupile vesele plesačice pod vodstvom prof. Dubravke. Izgledale su prekrasno. Drugi je nastupio veliki zbor, otpjevali su tri pjesme: „Kyrie eleison“, „Veselje ti navješćujem“ i „Rudolf crvenog nosa“. Zajedno s voditeljicom prof. Tatjanom naporno su vježbali da bi mogli što bolje otpjevati na Božićnom sajmu. Sa časnom sestrom Ancilom učenice i učenici nižih razreda otpjevali su pjesmu „Dođite mudraci“, sve u stilu Božića. Prekrasno su izgledale Steffani, Maja, Tena, Ena, Tihana i Sara, koje su zajedno s prof. Ljubicom izvele recital „Božić radosti i mira“. Vesele note otpjevao je i mali zbor pod vodstvom učiteljice Eve, „U to vrijeme godišta“, „Blagdani“ i „Božić“. Rasplesani „Zvončići“ imali su svojih „pet minuta na sceni“. S učiteljicom Anjom marljivo su vježbali korake. „Božićnu jelku“ izrecitirala je Valerija. Senzacija večeri bila je plesna skupina „Libre“, koja je pod vodstvom prof. Marijane izvela glamurozan „Božićni splet“. Nakon službenog dijela, priredbu je uvećao nastup Teatra Epy pod vodstvom balerine Edite Pustišek, a na kraju

Raspjevano je i u Selcu

i zvona od keramike, oslikanih crijepova, sitnih ukrasa, čestitki i mnoštvo drugih zanimljivih sitnica. Paketi iznenađenja nestali su brzinom svjetlosti. Ponuda kolača i torti organizirana je, kao i prošle godine, uz pomoć sponzora HOTELA INTERNATIONAL. Radost za mališane, ali i odrasle bilo je i ove godine fotografiranje s Djedom Mrazom, bivšim učenikom naše škole, mladim novinarom Žarkom S. Fotografije s prigodnim kalendarom za 2010. ponudio je zainteresiranima besplatno sponzor Sajma FOTO IVANČIĆ, Igor Ivančić.

Mir... mir... mir do neba

NAGRAĐENE NAJBOLJE FRIZURE, HALJINE, ODIJELA I PLESNI PAROVI...

U subotu, 12. prosinca Božićni sajam je održan i u Selcu u Domu kulture u organizaciji Osnovne škole Zvonka Cara Područnog odjeljenja Selce. Počeo je u 16 sati priredbom pod nazivom „Božićna čarolija“. Izmjenjivali su se dramska skupina s igrokazom, čakavska, plesovi i zbor. Vrhunac je bio ples zvjezdica. Prosudbeni sud je nagradio najbolje plesne parove, najljepšu haljinu, odijelo i frizuru. Sajam je nastavljen u PŠ Selce, prodajom ikebana, kolača, paketa iznenađenja uz simboličnu cijenu od 20 kuna. I ovdje su učenici imali priliku fotografirati se s Djedom Mrazom.

Sunce priča svoju priču

je nastupio KUD „Neven“ Selce pod vodstvom Darka Majstorovića, a kojega čini puno naših učenika. Sve je izgledalo čarobno, kao što Božić i zaslužuje. Tih nekoliko sati, koliko je trajao Božićni sajam, bilo je poput prekrasnog sna u kojemu se isprepliću pjesme, radost, smijeh i dječje veselje, ali istovremeno i posebna toplina oko naših srca i mir... mir do neba...

Napisala: Ena Đipalo, 6.a

Snimili: Ivan Jandrić, 6.a

Lucijan Šoštarić, 6.b

Predstavljen novi broj Zvonka

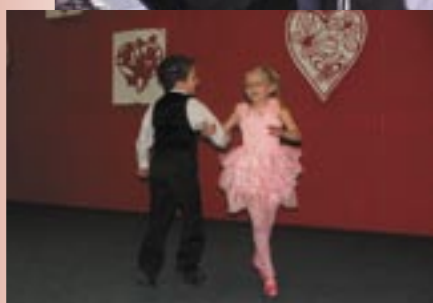
15. ROĐENDAN

Veselo uredništvo

Torta za 15. rođendan

Najmlađi plesači

Maškare - dječja reduta

NAVJIAČI

Kao i svake, ove se godine održala tradicionalna dječja reduta. Mjesec ludila odvijao se u šatoru. Bilo je svakakvih maski, a mi smo odlučili biti navijači. Dogovorili smo se da 5.a i 5.b budu zajedno. Pratila nas je razrednica 5.b, nastavnica hrvatskoga jezika, također navijačica. Blistali smo u crveno-bijeloj, kockastoj boji...

Došavši u šator samo jedan stol je bio prazan. Sjeli smo i promatrali dolazeće maske. Bilo je tu gusara, mornara, kauboja, pčelica, vragova, anđela, bubamara... Kada je došao red da mi izađemo pred pozornicu i zaplešemo uz predstavljanje, bili smo jako uzbuđeni. Ipak sve je prošlo u najboljem redu. Nakon što su sve maske izašle pred pozornicu, svaka grupa je dobila topli čaj i krafne. Kada smo se zaslادili, otišli smo plesati.

Neki su igrali lovice, drugi skrivača, a bilo je i onih koji su samo pričali i tračali ostale. Maškare su prošle i nestrpljivo očekujem sljedeće, nove.

Napisala: Andrea Karačić, 6.a

Snimio: Ivan Jandrić, 6.a

Vatreni navijači

Najmlađe maškare

12 RAZLOGA ZAŠTO VOLIMO MAŠKARE

(SVI PROTIV EMILIA)

Volimo maškare, jer...

1. ...volimo biti nešto drugo
2. ... volimo plesati
3. ...volimo našu mantinjadu
4. ...se šminkamo šljokicama
5. ... se družimo
6. ...volimo strašiti ljude
7. ... volimo biti lijepi ili neobični
8. ... pjevamo karaoke
9. ...svi polude, pa čak i roditelji
10. ...dan traje dulje
11. ...bacamo šarene papiriće
12. ...se odlično zabavljamo

GRUPNI RAD, 2.razred,
PŠ SELCE

Maturalac

PUTOVANJE ZA PAMĆENJE

24. rujna 2009. godine u 7.30 ujutro sastanak je bio pred školom u Crikvenici. Iako pospani, obgrljeni hladnim zrakom bili smo uzbuđeni i nadali se da će u Vodicama biti toplije nego doma. Kada smo se svi okupili, spremili smo putne torbe u autobus, smjestili se na svoja mjesta i putovanje je moglo početi.

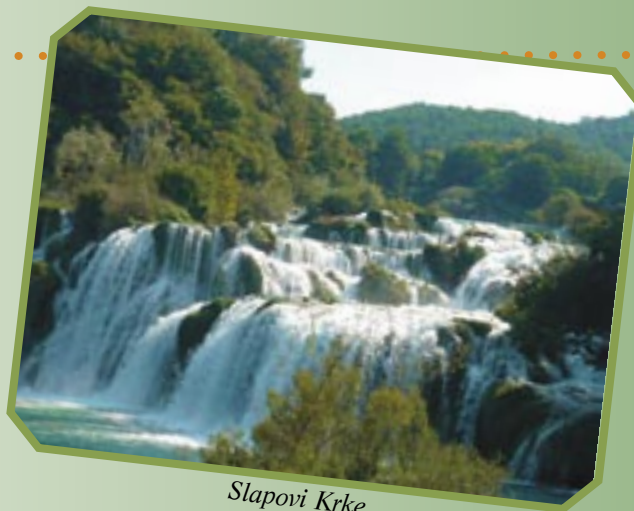
Nakon pola sata vožnje stigli smo u Senj, naše prvo odredište. Izašli smo iz autobusa i upoznali se sa svojim vodičem, koji je bio s nama iduća tri dana. Potom smo krenuli u Muzej grada Senja. U muzeju su izložene amfore, stari novčići i ostali predmeti koji su sudjelovali u povijesti Grada Senja. Nakon muzeja posjetili smo kulu Nehaj. Stare kamene zidine okruživale su nas dok smo se penjali prema vrhu. Čim smo izašli iz mračnih hodnika, naša radoznala lica obasjalo je sunce. Nakon razgledavanja vratili smo se u autobus i nastavili putovanje. Ubrzo je bilo vrijeme za ručak. Ručali smo, a poslije ručka vratili se u autobus i krenuli prema Zadru.

ODUŠEVILE SU NAS ORGULJE

U Zadru smo vidjeli katedralu, trg, stari stup sramote, razrušene kule te obalu, oduševile su nas orgulje. Kada nam je vodič sve objasnio, imali smo slobodno vrijeme. Šetali smo ulicama i divili se Zadru. Veliki zvonik bio nam je posebno privlačan pa smo se odlučili popeti na njega. Uskim stepenicama znatizeljno smo se penjali gore. Napokon smo došli na vrh. Zadar smo imali na dlanu. Bilo je prekrasno. Vidjeli smo sve kuće, more pa čak i zadarsku arenu. Bio je to prizor koji se ne zaboravlja. Kada je, nažalost, završilo naše slobodno vrijeme, morali smo se vratiti u autobus i krenuti prema Vodicama gdje ćemo prespavati. U Vodice smo stigli oko 7 sati navečer. Bili smo smješteni u depadansama hotela Imperial. Otišli smo u sobe i presvukli se, a zatim krenuli na večeru. Nakon večere dogovorili smo šetnju Vodicama. Imali smo slobodno vrijeme koje smo znali iskoristiti. Nakon slobodnoga vremena umorni od puta i svega ostalog vratili smo se u sobe. Iako smo malo spavali, ujutro smo bili spremni za obilazak otoka. Nakon doručka krenuli smo do broda, smjestili se i plovidba je mogla početi. Sunce nas je grijalo, a mi smo promatrali bistro more koje su ljuljali valovi. Prvi otok bio je Zlarin, maleni otok poznat po koraljima. Prošetali smo obalom i posjetili suvenirnicu koraljima. Bili su predivni. Nakon Zlarina otplovili smo do Krapnja. Krapanj je poznat po spužvama tako da

Zvonik u Zadru

Slapovi Krke

smo tamo posjetili spužvarnicu. Na Krapnju nas je čekao ručak. Nakon ručka bilo je vrijeme za kupanje, koje smo jedva dočekali. Iako je bio kraj rujna, more je bilo začudjujuće toplo. Neko vrijeme smo se kupali, a onda se približilo vrijeme za odlazak. Ukrkali smo se na brod i vratili u Vodice. Nismo otišli u hotel već u autobus, a zatim u Primošten. Šetali smo Primoštenom i razgledavali. Neki su kupili suvenire, a drugi se slikali za uspomenu. Bilo je vrijeme za povratak u Vodice na večeru.

Pozdrav suncu (Zadar)

Nakon večere dogovorili smo odlazak u disko. Vratili smo se u sobe, sredili i krenuli prema disku. Zabavljali smo se pod reflektorima dok nije došlo vrijeme za povratak u hotel. Došavši u sobe, još smo se malo družili, a potom otišli na spavanje.

BRODIČEM SMO DOŠLI DO OTOČIČA VISOVCA

Ujutro, nakon doručka, spremili smo sobe i spakirali stvari, smjestili u autobus i krenuli prema Nacionalnom parku Krka. Kada smo stigli u NP Krka, pješice smo nastavili do broda koji nas je vozio mutnom riječnom vodom. Brodičem smo došli do otočića Visovca. Razgledali smo crkvu i krenuli dalje. Vratili smo se na kopno i pješice nastavili do najvećeg i najljepšeg slapa NP Krka. Drvenim putičem smo prolazili kroz šumu i uživali u prirodi. Napokon smo vidjeli slap i imali se čemu diviti. Bio je veličanstven. Svjetlucava voda što se po skliskom zelenom kamenju prelijevala u nekoliko slojeva oduzimala je dah. Neko vrijeme smo imali slobodno, a onda smo se vratili do autobusa. Bilo je vrijeme za ručak. Nakon ručka vratili smo se u autobus i krenuli kući. Na povratku smo svratili do Šibenika. Razgledali smo i krenuli dalje. Doma smo došli oko 22 sata. Bilo nam je super i ovo putovanje pamtit ćemo do kraja života.

Napisala: Lana Bogdanović, 8.r
Snimio: Luka Bogdanović 8.r

KUBA, raj za znatiželjne

Volim putovanja i susrete, naročito s egzotičnim zemljama, njihovim kulturama, ljudima i običajima. Posjetila sam mnoge zemlje... U listopadu 2009. moja prijateljica Zita i ja, te desetak zaljubljenika u putovanja prihvatili smo ponudu agencije „Jumbo-toursa“ i odlučili se za Kubu.

ODLUKA JE PALA

Put pod noge pa do najvećeg otoka Srednje Amerike u skupini Velikih Antila. U tom tropskom raju živi 11 milijuna nasmi-janog stanovništva, a u glavnom gradu Havani (La Habana) 3 milijuna. Službeni jezik je španjolski. Većinu stanovništva čine mulati, bijelci, crnci i Kinezi.

Burnu povijest Kube vezat ću uz samo neke važne osobe. Fidel Castro, ideolog u sjeni je velikog Ernesta Che Guevare, izuzetnog ratnog vođe. On je mit koji ne umire, živi na majicama, knjigama, njegov vas lik gleda s nebodera, trgova svakoga grada.

Lik Ernesta Che Guevare na gradskoj knjižnici (sl. 1.)

Prvi dodir s Kubom, Havana - aerodrom Jose' Marti

Kroz bljedunjavo svjetlo kao da čujete: „Dobro došli, ovdje još negujemo socijalizam“.

Preživjeli smo sve moguće kontrole i konačno ušli u naš autobus. Upoznajemo lokalnog vodiča Andreasa, zgodnog mladog profesora engleskog jezika. Nakon 20km vožnje kroz slabo osvijetljene ulice, bez prometnih znakova i semafora dolazimo do našeg hotela "Telegrafo" u strogom centru grada. Hotel dojmljivog izgleda kao i cijeli trg izronio je iz mraka tek sljedećeg jutra.

Trg s hotelom Telegrafo u pozadini (sl. 2.)

Bože, ovdje je vrijeme stalo!

Financijsko stanje Kube (sl. 3)

Stari dio grada (sl. 4)

Prvo u stari dio grada, La Habana Vieja, najbolje očuvani španjolski kolonijalni kompleks, pod zaštitom je UNESCO – a. Sve se doima nestvarno, prolaznici se smiješe. Čuju se ritmovi staroga sona i novije salse, ljudi plešu na ulicama. I mi smo zaplesali. U svoj toj bijedi, (kod ljudi) osjećate zaljubljenost u život. To je zemlja ljubavi jer im Castro jedino ljubav nije mogao zabraniti niti oduzeti.

Kome zvono zvoni?

Nezaobilazna je kuća, muzej u kojoj je živio i stvarao Ernest Hemingway.

Radna soba Ernesta Hemingweya (sl. 5)

Ručali smo u restoranu gdje je često boravio starac Gregorio za kojega se vjeruje da je bio starac Santiago iz Hemingweyevog romana "Starac i more."

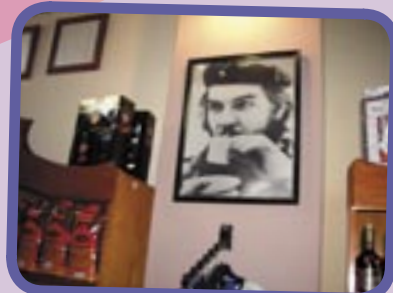
Zemlja bez voznog reda

Želite li iz jednog grada u drugi onda stopirajte pa makar i cijeli dan. U gradu vozi autobus zvan "gua – gua", u prijevodu "deva", dugačak sto metara, a vuče ga kamion. Autoceste nemaju putokaze ni bilo kakvu signalizaciju. Ljudi se prevoze kamionima, zaprežnim vozilima natrpani u starim krtijama.

I JOŠ ZANIMLJIVOSTI

Posjećujemo tvornicu za proizvodnju ruma. (sl. 6)

Kupujemo slavne kubanske cigarete. (sl. 7)

Povratak u pedesete

Ulicama se jedva kreću 50 god. stari glomazni oldtimeri živih boja, zaprežna kola, rikše. Mi koristimo coco – taxi za prijevoz do "Floridita – bara" da se još malo družimo s Hemingweyem i koktelom daiquiri.

Druženje s Hemingweyem i koktelom daiquiri (sl. 8)

Posjećujemo krokodilsku farmu (sl.9)

Degustiramo krokodilsko meso, pijemo kokosovo mlijeko.

Kupujemo ogrlice, narukvice od krokodilskih zuba.

Trinidad – predivna arhitektura iz kolonijalnog vremena (sl.13)

Indijanac uklanja zle duhove (sl.10)

Indijansko selo, proces inicijacije, tj. uklanjanje zlih duhova.

keramička radionica u Trinidadu (sl.14)

Varadero – turistički raj

(Za Kubance zabranjeni grad)

Usluga all inclusive na raspolaganju vam je 24 sata. Kakva raskoš!

Cienfuegos – kolonijalni grad, kazalište (sl.11)

Varadero-najturističkiji grad (sl.15)

Tržnica u Cienfuegosu (sl.12.)

Hotel Melia Varadero (sl.16)

Zadnji dan letimo iz Varadera na tropski otok u Karipskom moru. Znatiželja je nadvladala strah od aviona poput konzerve.

Avion - strava i užas (sl.17)

Otok obilazimo katamaranom, pristajemo na otočiću iguana, divimo se kilometarskim pješčanim plažama, tirkiznoplavoj boji mora, koraljnim grebenima, mangrovim šumama...

Otočić Iguana (sl.18)

Sve je prošlo poput sna jer se već sljedeći dan vraćamo u europsku civilizaciju.

Što reći na kraju?

Kubanska stvarnost

Ljudi preživljavaju s 13 – 15 Eura zarade mjesečno, s ograničenim količinama hrane i higijenskih potrepština kroz mjesec. Trgovine u kojima se kupuje za kubanske pesose jeftine su, ali poluprazne. Luksuzno opremljeni dućani dostupni su samo strancima (1kon. Peso = 1 Euro).

Kuba je jedno od posljednjih utočišta socijalizma u svijetu. Ljudi u toj predivnoj zemlji nisu izgubili vjeru u budućnost. Neizmjerena gostoljubivost, srdačnost i otvorenost odlikuju stanovnike te prekrasne zemlje.

Pripremila i snimila Ivana Budić,
nastavnica geografije

Jednodnevni izlet u Istru

BILA JE TO PRAVA FEŠTA

Početak proljetnih praznika idealno je vrijeme za izlet i odmor od svakodnevnih školskih briga. Upravo to vrijeme zaposlenici naše škole odlučili su iskoristiti za jednodnevni izlet u Istru. Iako se maglovito jutro nije činilo idealnim za polazak na put, već po prolasku kroz tunel Učka, dočekala nas je suncem okupana Istra.

Za početak smo se uputili u maleni grad Vodnjan gdje smo se upoznali s tajnama proizvodnje maslinovog ulja i vina, a ljubazni domaćini pripremili su nam i malu zakusku, odnosno degustaciju svojih proizvoda.

Sljedeće odredište bila je Pula kroz koju nas je provela simpatična vodičkinja. Iako je većina nas već mnogo puta bila u Puli, naučili smo i poneku novu zanimljivost o ovom vrlo starom gradu. Na žalost, ono što smo najviše upamtili jesu išarani zidovi zgrada u samome središtu grada.

Šetnju Porečom iskoristili smo kako bismo se zasladili sladoledom te popili kavu, a razgledavanje Rovinja neki su odlučili zamijeniti ručkom u jednoj od mnogobrojnih pizzerija i restorana. Najhrabrija četvorka uspjela se na vrh 62 metra visokog zvonika crkve Svete Eufemije s kojeg se pruža pogled na cijeli grad Rovinj.

Prilično ogladnjeli, jedva smo dočekali večeru u konobi na obiteljskom gospodarstvu u blizini Buzeta, a kada smo se najeli, naš informatičar Damir izvadio je gitaru te se konobom zaorila pjesma. Bila je to prava fešta!

Pjesma se nastavila i u autobusu. Pjevalo se sve do Rijeke gdje su se neki iskricali. U Crikvenicu smo stigli iza pola noći vrlo umorni, ali zadovoljni i puni dojmova.

Napisala i snimila: Ana Lončarić, prof.

Odmor u Puli

Ispred crkve Sv. Eufemije u Rovinju

Izlet u Varaždin – poklon za Svjetski dan učitelja

KOLAČI GROFICE MARICE

Već drugu godinu učitelji i odgajatelji našega grada odlučili su proslaviti Svjetski dan učitelja odlaskom na izlet. Ovogodišnji organizator izleta Dječji vrtić Radost odabrao je za odredište Varaždin i dvorac Trakošćan. Odaziv je bio velik te je na put krenulo oko 70 prosvjetara.

Prvo zaustavljanje, koje su svi jedva dočekali, bilo je na odmorištu Vukova Gorica. Ovdje je većina popila svoju prvu jutarnju kavu koja ih je razbudila što se odmah osjetilo jer je ozračje u autobusu postalo puno življe.

Oko 11 sati stigli smo u sunčani Varaždin. Uz stručnu pratnju prošetali smo gradskim grobljem, koje slovi za najljepše u Europi, a zatim i samim centrom grada. U centru Varaždina nema nikakvih prometala osim bicikla te se čitav grad doima vrlo ugodnim mjestom za život. Privučeni tom činjenicom, ali i prekrasnim danom neki od nas odlučili su prošetati još malo gradom, a ostali su se zaputili u

Varaždin - centar

Kod grofice Marice

Stari grad- tvrđavu u kojoj se možete upoznati s bogatom prošlošću ovog baroknog grada. Nakon zajedničkog ručka zasladili smo se kolačima u kavani «Grofica Marica». Kolači su bili toliko ukusni da smo skoro zakasnili na autobus.

Ostatak popodneva iskoristili smo za posjet dvorcu Trakošćanu. Dvorac je smješten na brdašcu s kojeg se pruža prekrasan pogled na okolne šume i maleno jezero u podnožju. Prostorije u dvorcu uređene su u različitim stilovima, a mnoge od njih vrlo su raskošne i lijepe.

Nakon šetnje dvorcem, već poprilično umorni pripremili smo se za povratak. Tijekom vožnje neki su zaspali, a drugi su već počeli razmišljati o mogućim odredištima sljedećega zajedničkoga putovanja. No, u jedno smo sigurni, kamo god se zaputili, opet ćemo se dobro zabaviti.

Napisala i snimila: Ana Lončarić, prof

Rea Župan, razredna nastava

Zovem se Rea Župan rođena sam u Rijeci 4. studenog 1983. godine. Djetinjstvo sam provela u Crikvenici gdje sam pohađala Osnovnu školu Vladimira Nazora, a nakon toga odlučujem školovanje nastaviti u Crikvenici te upisujem Srednju školu dr. Antuna Barca, smjer opća gimnazija. Nakon završene srednje škole, 2003. godine upisujem se na Učiteljski fakultet u Zagrebu, smjer razredna nastava s pojačanim predmetom engleskim jezikom. Tijekom studija u Zagrebu bila sam zaposlena u školi za strane jezike gdje sam predavala engleski jezik djeci predškolskog uzrasta. Diplomirala sam 2009. godine nakon čega se vraćam u Crikvenicu gdje trenutno i živim. Ubrzo nakon što sam diplomirala pozvana sam u Osnovnu školu Zvonka Cara, gdje sada radim kao učiteljica 1.b razreda.

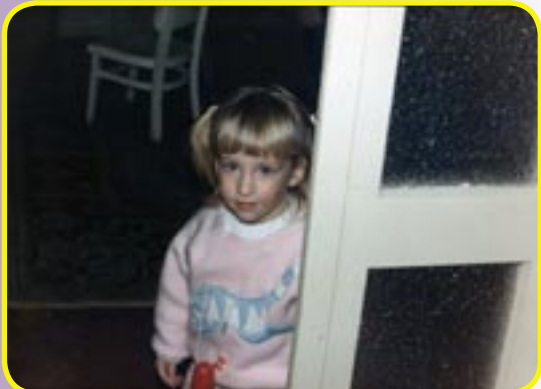
Imam 16 učenika, svi su posebni na svoj način, ali također i jedinstveni u želji za novim znanjima i jako me veseli što zajedno s njima mogu podijeliti radost učenja i biti dio njihovog dječjeg svijeta. Slobodno vrijeme najviše volim provoditi sa svojim prijateljicama i biti u prirodi, pogotovo voziti bicikl i šetati.

Snimio: Ivan Jandrić, 6. r

INFO

Ime i prezime: Rea Župan
Datum rođenja: 4.11.1983., škorpion
Naj knjiga: Sve knjige Agathe Christie
Naj pjevač/pjevačica: Kanye West / Lady Gaga
Naj film: Smrt na sprovodu, Dozvola za brak
Naj hrana: pizza
Hobi: bicikl
Mane: tvrdoglavost, kašnjenje
Vrline: odgovornost
Životni moto: nemam ga

Rea (2 godine)

Sabrina Cimirotić, učiteljica engleskog jezika

Snimio: Ivan Jandrić, 6. r

Rođena sam 31. srpnja 1985. godine u Rijeci. Budući da sam tada živjela u Lovranu, osnovnu školu završila sam u Lovranu, a jezičnu gimnaziju u Opatiji. 2004. godine upisala sam Filozofski fakultet u Rijeci te sam se te iste godine preselila s roditeljima u Rijeku. Diplomirala sam pedagogiju, engleski jezik u književnost u svibnju ove godine. Neko vrijeme boravila sam u Puli gdje sam predavala engleski jezik u školi stranih jezika i nekoliko dana sam zamjenjivala učiteljicu engleskog jezika u osnovnoj školi u Puli. Sada živim u Rijeci kod roditelja. Engleski jezik mi je velika strast još od osnovnoškolskih dana te sam oduvijek imala veliku želju biti učiteljica. Od ove godine radim u OŠ Zvonka Cara.

INFO

Ime i prezime: Sabrina Cimirotić
Datum rođenja: 31.7.1985., lav
Naj knjiga: Sumrak Saga
Naj pjevač/pjevačica: Gibonni
Naj film: Wall E
Naj hrana: pizza
Hobi : čitanje
Mane: tvrdoglavost
Vrline: iskrenost, upornost, pouzdanost...
Životni moto: Ne čini drugima ono što ne želiš da drugi tebi čine.

Iz ranog djetinjstva

Pripremila: Martina Henc, 7. r.

PREDSTAVLJANJE

Benita Karalić, nova učenica

"ŽELJELA BIH BITI FARMACEUT"

Ime mi je Benita. Rođena sam 1. studenog 1995. godine u Njemačkoj. Moj horoskopski znak je škorpion i imam četrnaest godina. Idem u 8.a razred OŠ Zvonka Cara. Doselila sam u Crikvenicu u šestom mjesecu 2009. Prije sam živjela u Delnicama gdje sam pohađala OŠ Ivana Gorana Kovačića. Delnice mi fale zbog mog razreda i društva kojeg nikada neću zaboraviti. U Crikvenici mi je iznimno lijepo i bila sam vrlo iznenađena kada sam došla, pošto se nisam nadala da ću naći toliko dobrih prijatelja. Najbolja

prijateljica iz razreda mi je Fabiola. Ona je vrlo simpatična i mogu joj sve reći. U slobodno vrijeme se rolam ili sam vani s prijateljima. Najbolja knjiga mi je Mali ratni dnevnik, koju smo imali za lektiru, a Sam u kući mi je omiljeni film kojega sam pogledala više puta. Željela bih ovaj razred završiti s peticom kako bih se upisala za farmaceutskog tehničara što oduvijek želim. Nadam se da sam ostavila lijep i pozitivan dojam u ovoj školi koju ću uvijek pamtit i samo po dobrim stvarima.

Benita Karalić, 8.a

Snimio: Domagoj Bošnjak, 8. r.

S prijateljicom

Na satu informatike

ZVONKWOOD

Scenaristi i glumci filma

Snimio: Domagoj Bošnjak, 8. r.

Oduvijek su nas zanimali filmovi. Na svu sreću pružila nam se prilika da jednoga i sami osmislimo. Jedva smo dočekali zvono za šesti sat. Svi smo trkom došli u učionicu informatike. Odmah za nama došao je i nastavnik s opremom. Bili smo u čudu što će nam sve to. Vrlo uzbuđeni zbog snimanja filma čitali smo svoje tekstove, a zatim je uslijedila podjela uloga. Ulogu glavnoga lika dobio je Alen, a Benita, Luka B., Fana, Matko, Fabiola, Helena i Mateo dobili su tekstove sporednih likova.

Lana, koja je bila režiser, smislila je sinopsis i brinula da sve bude kako treba, a uz pomoć Fane, Fabiole i Benite napisala je i scenarij.

Film se događa u školi. Grupa učenika se dogovara oko markiranja i planiraju svoj bijeg s 3. i 4. sata. Nakon završetka sata prolaze hodnikom i susretnu dvojicu učenika iz drugog 8. razreda koji im govore o posljedicama markiranja jer su i oni sami to osjetili na svojoj koži. Odlaze na idući sat razmišljajući o tome. Razgovaraju i dolazi do svađe zbog nesloge. Neki učenici su protiv markiranja i pokušavaju objasniti drugima da je markiranje loše, no oni ih ne slušaju. Razdvajaju se i druga grupa nastavlja planirati bijeg. Neki učenici iz druge grupe shvate da bi bilo bolje ne markirati i to kažu ostalima. Nagovaraju ih da prihvate njihov savjet i ubrzo svi odustanu od bijega. Prva i druga grupa se pomire i zajedno odlaze kući.

Poruka filma kako je markiranje loše, a među učenicima uvijek dođe do nesloge.

Ovaj film zauvijek će nam ostati u sjećanju jer smo se zabavili i naučili puno toga od snimanju.

Fana Šimičević, 8.a

Snimila: Helena Pecolaj, 8. r.

One su stvorile scenarij

MISS I MISTER

PO ČEMU SU POSEBNI

Nakon jedne pauze, ove godine u našoj školi je opet proveden izbor za Mistera i Miss 8. razreda. Osmišli su, u oba razredna odjela, 8.a i 8.b, među sobom morali su izabrati 6 učenika (3 dečka, 3 cure) koji ulaze u uži krug izbora. To su bili: Laura Stilin, Matilda Car, Larisa Dešman, Mauro Lukšić, Alan Begić, Matijas Anđelić, iz 8.b, Benita Karalić, Lana Bogdanović, Helena Pecolaj, Jurica Njegovan, Luka

Bogdanović i Alen Vukić iz 8.a. Izabrano je i Prosudbeno povjerenstvo koje su činili učenici 5.-7. razreda i nekoliko učitelja. Izbor je proveden srijedu, 16. prosinca u učionici br. 9, a izabrani su pokazali što znaju. U prvom dijelu izbora odabrani učenici su trebali pokazati neki svoj talenat tj. iskazati se po čemu su posebni. Bilo je tu pjevanja, sviranja, recitiranja, plesa pa čak i sporta. U drugom dijelu morali su odgo-

varati na pet odabranih pitanja za koja su dobivali bodove.

Nakraju je Povjerenstvo zbrojilo bodove. Četiri učenika s najvišom ocjenom bili su: Laura Stilin, Alan Begić, Benita Karalić i Mauro Lukšić, a od tih četvero titulu Miss i Mistera 8. razreda 2009./2010. godine ponijeli su Laura Stilin i Mauro Lukšić, uč. 8.b.

Pobjednici su okrunjeni lentama i nagrađeni cvijećem i čokoladom.

LAURA STILIN

Najviše me zanima glazba

U školu najviše volim ići zbog društva, ali bez škola bila bih nitko i ništa. Ima različitih profesora, no svi nam žele jedno, uspjeh u daljnjem školovanju i životu. Nakon srednje škole planiram upisati pravni fakultet. Volim izlaske, tulum, ali najviše me zanima glazba. Ona me uvijek oraspoloži. U životu najviše cijenim iskrenost i dobrotu. Vjerujem u ljubav na prvi pogled, a prijateljstvo mi je jedna od važnijih stvari u životu.

MAURO LUKŠIĆ

Ribolov-moja najveća ljubav

Već dugo treniram rukomet, ali neizmjerljivo volim ribolov.

To je moja najveća ljubav.

Ljubav na prvi pogled mi se dogodila i bio je to prelijep osjećaj. U školi nisam baš uspješan, ali mislim da je odnos učenika i nastavnika vrlo bitan.

Volim trošiti novac, ponajviše na sebe i ribolov. Sve na svijetu dao bih za svoju obitelj i prijatelje.

Volim cure, obitelj i naravno sport.

LAURA STILIN

3. lipnja 1995., blizanac

1. Švrčo, Lalice
2. tvrdoglava, preosjećajna
3. uporna, snalažljiva, komunikativna, iskrena
4. Australija
5. Alan, Mauro, Vajo, Nikola, Filip, Sara, Patricija, Mihaela, Ornela, Nikolina
6. likovna kultura, tjelesna kultura
7. uspjeh u školovanju i životu
8. sviranje bubnjeva, bass gitare, tamburice, glazbena škola, gradski zbor
9. bratić Žarko
10. Ja to mogu, ja to hoću, ja to želim!
11. Ljeto, praznici su, mogu izlaziti s prijateljima i nema škole.

DVOBOJ?

1. Nadimak?
2. Mane?
3. Vrline?
4. Zemlja snova?
5. Naj prijatelji?
6. Predmeti?
7. Želja?
8. Hobi?
9. Uzor?
10. Životni moto?
11. Ljeto ili zima?

MAURO LUKŠIĆ

15. rujna 1995., djevojka

1. Lukšić, Sharki
2. tvrdoglav
3. otvoren, iskren, snalažljiv, uporan
4. Dubai
5. Tomislav, Giovanni, Vajo, Alan, Filip, Laura, Sara, Matilda, Tatijana, Tea
6. tjelesna kultura, likovna kultura
7. uspjeh u životu
8. rukomet, ribarstvo
9. brat Nino
10. Živi i pusti druge da žive!
11. Ljeto.

Pobjednici

Uži izbor

Izbor pripremile i provele: Martina Henc i Ella Antić, 7.b; Snimio: Damir Donadić, prof.

HRVATSKI BOŽIĆNI OBIČAJI

Nekoliko godina smo zajedno pa nastavljamo u sličnome stilu. Pozorni čitatelji će znati da smo krenuli od davnih vremena i običaja, poganskih bogova. Božićni običaji također nisu novijega datuma, ali nisu isti u svim krajevima Hrvatske pa ćemo malo o poznatijima i manje poznatijima...

POVIJEST BOŽIĆA

Po riječima sv. Augustina: "Bog se počovječio, da se čovjek može pobožanstveniti". Taj jedinstveni povijesni događaj rođenja Boga-čovjeka kršćanski svijet slavi od davnina. Svetkovina je nazvana Božić. Sama riječ Božić umanjenica je riječi Bog i prvotni naziv djeteta Isusa, koji je kasnije prenesen i na sam blagdan njegova rođenja. Značenje riječi Božić kao mali Bog u kršćanstvu poprima umilna značenja: blagi Bog, dobri Bog, bliski Bog - Bog dostupan i pristupačan čovjeku. Tako je sve-mogući Bog postao djetesce da nas ne prestraši i ne premaši, da nas k sebi privuče i privije. Isus je stoga sveprisutni i bliski Bog. Tako sam naziv Božić podsjeća da je blagdan Božića evanđeoska škola ljudskosti i čovječnosti. Iz njega struje uočljive odlike: pristupačnost, jednostavnost, susretljivost, povjerljivost, skromnost.

Božić se do pred kraj IV. stoljeća obilježavao 6. siječnja, da bi potom bio premješten na 25. prosinca. Kršćani su vrlo rano taj dan Isusovog rođenja smatrali i početkom nove godine. I hrvatska božićna pjesma Narodil nam se kralj nebeski sa stihom na tom mladom letu veselimo se upućuje na Božić kao prvi dan nove godine. Tek je 1691. Crkva prihvatila 1. siječnja kao Novu godinu.

SVI TI OBIČAJI SU SE VJEKOVIMA OBLIKOVALI UTJECajem RAZNIH NARODA I KRAJEVA, PA SU PO TOME ZAJEDNIČKI ČITAVOM KRŠĆANSKOM SVIJETU, A OPET, SVAKA IM JE SREDINA UDAHNULA NEŠTO SVOGA I TAKO IH UČINILA PREPOZNATLJIVIMA.

Razumijevanje Božića i njegovo otajstveno značenje učimo po Bibliji.

Biblijski izvještaj Isusovo rođenje tumači kao događaj koji se je zbio na slavu Bogu na visini i za mir ljudima dobre volje. Zapravo Biblija izriče trodijelno poruku o Božiću: očitovala se slava Bogu na visinama, uspostavlja se na zemlji mir, koji je potvrda Božje naklonosti prema ljudima. Ljudi su od prvog Božića svjesni da uživaju Božju naklonost, a svakog Božića obnavljaju tu svijest, pa stoga njegovu i uzajamnu blagonaklonost, dobrotivost, dobrovoljnost. Pjesnik Jeronim Korner, jedan od najboljih hrvatskih duhovnih pjesnika, ispjevao je neposredno prije II. svjetskog rata ovu pjesmu o Božiću:

I bio je Čovjek-Bog,
I dobar i drag i blag!
Kud prošla je njegova stopa,
Rastao milinja trag.
I bio je Čovjek-Bog,
I lijep i svet i tih.
I svaka njegova riječ
Bijaše zvonak stih.
On življaše davno,
Al spomen je o njemu živa.
I mnoštvo o njemu zvijezda
Zemlji priču dariva.
O, čuva cijeli svijet
O njemu spomen čist:
Bio je čovjek, Bog i cvijet,
A zvao se Isus Krist.

HRVATSKI BOŽIĆ

Božić je naišao na odraz u književnosti, umjetnosti, a osobito spletu običaja i u božićnim pjesmama i melodijama. Pjesme stvaraju ozračje radosti i svečanosti, a sadržajem su zapravo prepjev božićnog evanđelja i kršćanskih vjerskih istina.

U božićnim je pjesmama, naime, jasno naznačena središnja kršćanska vjerska istina o rođenju Bogočovjeka, koga one često nazivaju Mladim kraljem, od Djevice Marije. Te pjesme ne skrivaju krutu životnu stvarnost i neizvjesnost u kojoj su bili novorođeni Isus, Marija i Josip. Pogodilo ih je siromaštvo, odbijanje ljudi i neprijateljska prijetnja samoga kralja Heroda. Te su pjesme doista pjesme Božjega naroda koji se u njima prepoznaje, s njima poistovjećuje i upravo njima najbolje izražava svoju vjeru, cjelovito kršćansko vjerovanje, svoje kršćansko opredjeljenje, spremnost nastaviti Isusovo djelo među ljudima i danas.

BOŽIĆ SE KAO KRŠĆANSKI BLAGDAN U SVAKOM NARODU OBLIJEŽAVA NA POSEBAN NAČIN ČINEĆI DIO NJEGOVE ETNOGRAFSKE BAŠTINE.

U nekim hrvatskim krajevima već na Svetu Katarinu (25. studenoga) počinje božićna priprava i traje točno mjesec dana.

Advent ili Došašće je vrijeme priprema za dolazak i rođenje Isusa Krista, a sastoji se od četiri tjedna koja neposredno prethode Božiću i koji simboliziraju četiri tisućljeća, koliko je po Bibliji prošlo od stvaranja svijeta do dolaska Kristova. Svako jutro drže se mise Zornice ili Rorate, a vjernici pristupaju ispovijedi i pričesti pa stoga Božić ima značenje obnove i novog htijenja u vjerničkom životu ka samoprosudbi vlastitog života i djelovanja u svjetlu kršćanskog morala.

Slaveći mise zornice narod je stvorio osobite adventske pjesme. Adventska pjesma POSLAN BI ANĐEL GABRIJEL u stihovima proriče otajstvo Kristovog utjelovljenja i Marijinog bogomaterinstva.

U novije vrijeme sve prisutniji znak Adventa, koji ukazuje na Božić i poziva na obiteljsku molitvu, je adventski vijenac, koji se plete od zim zelenih grančica, ali tako da nema početka ni kraja što označuje vječnost. U vijenac se umeću četiri svijeeće koje označuju četiri razdjelnice u ljudskoj povijesti: stvaranje, utjelovljenje, otkupljenje i svršetak. Prve adventske nedjelje pali se prva svijeeća i tako redom da do Božića gore sve četiri.

Nakon Svete Katarine slijede dani Svete Barbare (4. prosinca), Svetog Nikole (6. prosinca) i Svete Lucije (13. prosinca) koji u pojedinim krajevima imaju istu ulogu početka kruga božićnih običaja. Likove Svetog Nikole i Svete Lucije često predstavljaju muškarci ili žene i obilaze domove donoseći darove djeci. Na Svetu Luciju običaj je da se noću osoba ogrnuta bijelom plahtom uputi po kućama darivajući djecu suhim smokvama, bademima, orasima i jabukama te plašeći nestašne mališane. Neposlušni pak pod jastukom pronalaze šibu kao opomenu da se poprave. U današnje doba ovu službu preuzeo je Sveti Nikola koji u čizmicu dobre djece stavlja slatkiše, a šibe dijeli njegov pomoćnik Krampus (simbol zlog duha ili vraga). Tradicionalni, stari hrvatski božićni dar bila je i ukrašena jabuka zvana božićnica, a darivali su je mlađići djevojkama.

SIMBOL OBNOVE ŽIVOTA I PLODNOSTI

Jedan običaj koji se sačuvao do danas jest običaj sijanja božićne pšenice kao simbola obnove života i plodnosti. Na dan Svete Barbare ili Svete Lucije sije se pšenica i pripravlja zelenilo za ukras kuće i stola kod svetkovanja Božića. Do Božića pšenica lijepo naraste, te ukrašava božićni stol, dok tijekom božićnog vremena stoji pod borom, uz jaslice ili u kutu sobe. Da bi izgledala lijepo, pšenica se podrezuje i ovije hrvatskom trobojnicom, a u nekim se krajevima posred pšenice stavi jabuka ili svijeća. Nakon Božića pšenica se daje pticama jer se ništa iz tog svetog doba ne smije baciti. Prema narodnom vjerovanju, gustoća iznikle pšenice, boja i sočnost njezinih vlati, predskazat će bolju ili lošiju žetvu iduće godine.

Slama razasuta po tlu bila je znak Isusova rođenja u štalici, dok je simbolika snopova i vijenaca vezana uz plodnost.

BOŽIĆNO DRVCE U PROŠLOSTI

U Hrvatskoj se sve do 1850. nije običavalo kititi božićno drvce, iako je takva praksa u njemačkim pokrajinama postoji još od 16. st, a zanimljivo je da su prva božićna stabla bila bjelogorična. Tek učestalim pošumljavanjem u upotrebu ulaze crnogorična drvca. Stablo se nekada kitilo jabukama, narančama, šljivama i kruškama, pozlaćenim orasima i lješnjacima te slasticama od šećera i papira ili staklenim figurama ako ih je tko imao. Uza to, stavljeni su papirnati lančići u bojama, zlatne i srebrne niti te lampioni i svjećice koje su se palile u najsvečanijim trenucima. Božićno drvce, a negdje zelene grane, su osobito vidljiv božićni simbol.

BOŽIĆNO DRVCE DANAS

Okićeni borovi stoje danas po gradskim trgovima i pred javnim zgradama. U kućama i u stanovima oni su središte oko kojega se okuplja obitelj i darivaju djeca na Badnjak ili na Božić. U osobit događaj obiteljskog zajedništva spada kićenje borova u kući, a pod bor se redovito stavljaju i jaslice ili koji drugi znak Božića.

Evo, ovo je izbor najljepših običaja hrvatskoga puka. Naravno, od sela do sela ima velikih odstupanja pa bi nabrojanje nekih običaja zahtijevalo ogroman prostor. Nadam se da ste se zabavili i nešto novo naučili.

BOŽIĆNE PJESME

Uz božićne blagdane su vezane i brojne božićne pjesme i popijevke. Po izričaju i melodici se razlikuju one iz sjevernih od onih iz južnih krajeva Hrvatske. Jedna od najpoznatijih pjesama iz južne Hrvatske je "U se vrime godišta", a iz sjeverne "Narodi nam se kralj nebeski".

PRVE JASLICE

Jaslice, koje se stavljaju pod božićno drvce izravno ukazuju na događaj koji se proslavlja - noć Isusova rođenja i jasno označuju da se on rodio u štali. Nekada su se jaslice radile od gipsa, gline ili drveta, a nalazile su se samo u crkvama i bilo je pitanje časti napraviti što veće i vjerodostojnije jaslice. U njima su likovi Isusa, Marije i Josipa, pastira, trojice mudraca i njihove pratnje, a zatim vola i magarca te ovaca i deva. Prema nekim zapisima prve jaslice, u prirodnoj veličini napravio je Sveti Franjo još 1223. godine. Najstarije danas sačuvane jaslice nalaze se u vrtnoj kapeli franjevac na otočiću Košljun uz otok Krk. Načinio ih je nepoznati majstor u 17. stoljeću. U kućama se jaslice postavljaju tek od 19. st. Kućne jaslice su nekad vrlo skromne, bez mnogo likova, sadržajno upravljene samo na događaj u betlehe-mskoj štalici.

SIMBOLIKA SVIJEĆA

Od božićnih ukrasa spomenimo i svijeće koje imaju dvojaku simboliku: one su znak buđenja prirode i znak svjetla koje je Isusovo rođenje donijelo svijetu.

Narodi nam se

Narodi nam se kralj nebeski
Od Marije, čiste Djevice.
Na tom mladom ljetu
veselimo se,
Mladoga Kralja mi molimo.
Po njemu slijedi sveti Stjepan
Prvi mučenik Gospoda Boga.
Na tom mladom ljetu
veselimo se,
Mladoga Kralja mi molimo.
Daj nam Bog zdravlje, k tomu veselje
Na tom mladom ljetu svega obilja
Na tom mladom ljetu
veselimo se,
Mladoga Kralja mi molimo.

Tekst i slike pripremio: Luka Jeličić, 8.a

Na području naše i Istarske županije početkom 2008. godine započeo je projekt „Samoniklo bilje u prehrani“. Naša škola izrazila je želju da se projekt provede u integriranu nastavu u prirodi kako bi učenici čim bolje upoznali samoniklo bilje i njegovu uporabu u prehrani. Samoniklo bilje je tradicionalni način prehrane koji se, zbog urbanog života, sve više zaboravlja.

Zato se ovim putem želi oživjeti tradicija s naglaskom na znanstvene vrijednosti takve prehrane. Time se kod učenika stvaraju navike: posjećivanje prirodnih okruženja i stvaranje pozitivnog razmišljanja o prirodi i našoj ovisnosti o njoj. Korištenjem samoniklog bilja u prehrani djelujemo preventivno na razvoj raznih bolesti poput alergija, pretilosti, krvožilnih bolesti i ostalih povezanih s modernim načinom života.

Nakon predavanja profesora i voditelja projekta Emira Komića krenuli smo na livadu nedaleko naše škole. S nama je išlo nekoliko profesora i nastavnika.

S profesoricom matematike Irenom Vretovski smo na površini 1m² prebrojavali zastupljenost jestivih biljaka, s nastavnicom likovne kulture Marijanom Grbčić smo oslikavali biljke, na satu hrvatskog jezika s profesoricom Ljubicom Miletić-Domijan napisali sastave o nave-

denim biljkama i potražili njihova narodna imena, profesorica engleskog jezika Ana Lončarić je mnogim biljkama dodala engleske nazive: kopriva (nettle), maslačak (dandelion), šparoga (sparrow), šipak (pomegranate) itd., a nastavnica geografije Zineta Džebo koja je tada bila na zamjeni nastavnici Ivani Budić nam je pomogla opisati položaj Hrvatske u odnosu na samoniklo bilje.

Naše područje ima specifičan položaj u odnosu na klimu.

U školskoj kuhinji smo pripremili jela: salatu od maslačka i krumpira i namaz od sira i koprive.

Cijelokupni rad nam se jako svidio, što smo potvrdili na listićima za samoprocjenu.

Napisala: Ella Antić, 7.b

Snimila: Martina Henc, 7.b

Radna atmosfera

Priprema koprive

Na satu prirode

I ŠUMA IMA SVOJU PRIČU

Nakon višesatne obrade gradiva o primorskoj šumi, nastavnica iz prirode nas je pripremila za neobično produktivno ponavljanje da bi uspjeh u radu bio što potpuniji. Obavili smo sve, osobito organizacijske pripreme. Gradivo smo ponovili kroz dramski prikaz, u kojem su glavni glumci bili stanovnici naših šuma. U našem radu najviše smo primjenjivali grupni, ali i individualni rad. Predviđene sadržaje rado smo ponovili unutar dva školska sata. Učiteljica nas je uputila u tehniku rada koja se trebala primijeniti. Uloge smo odredili prema našim interesima i sklonostima za izlaganje.

U hranidbenom lancu šume svaki član ima svoje mjesto. Proizvođači, zelene biljke, su pokretači života. Mnogi biljojedi tamo pronalaze hranu pa mesožderi i grabljivci imaju veliki izbor. Jastrebi i sova su dominantni na ovim prostorima. Njima se ne može umaći niti jedan plijen. To je tako dok ne uginu. Tada nastupaju bakterije razlagači, koje svojom razgradnjom omogućuju opet početak života. Zahvaljujući njima život ne prestaje.

Zanimljivim ponavljanjem utvrdili smo osnovna obilježja šume, načine života i prilagodbe organizama u ovoj biocenozi. Kroz igru smo pokazali vještine glume, ali i usvojili i proširili svoje znanje. Želimo još ovakvih i sličnih načina poučavanja.

Ariana Pešević, 6.b

Snimio: Lucijan Šoštarić, 6.b

Pokazali što znaju

I Lea se istakla u predstavljanju

Trening životnih vještina RAZVIJANJE POZITIVNIH STAVOVA I OSOBINA

Školske 2005./6. Nastavni zavod za javno zdravstvo PGŽ počeo je provoditi program «Trening životnih vještina» - program prevencije ovisnosti. Među prvim školama i mi smo se aktivno uključili u provođenje programa sa našim šestim razredima.

Postavlja se pitanje zašto TŽV?

Dugogodišnja istraživanja pokazala su da mladi nemaju dostatno razvijene socijalne vještine, što rezultira sukobima i nezadovoljstvom. Njihovo nesnalaženje u društvu, nepoznavanje samoga sebe, prerani početak konzumiranja sredstva ovisnosti, nedostatak komunikacije u obitelji ... pokretač su akcije.

TŽV je program primarne prevencije ovisnosti, (pušenja, alkohola, droge), koji ima iza sebe pozitivno iskustvo provođenja u SAD, EU i u Australiji, djelomično modificiran za naše životne uvjete.

Osnovna škola je mjesto gdje se sreće cijela generacijska populacija, a kako se pomaknula konzumacija prvih sredstava ovisnosti (cigarete, alkohol) procijenjeno je da je tu prilika za sustavno i organizirano poučavanje životnim vještinama. Cilj TŽV je prvenstveno odgoditi prvo konzumiranje sredstava ovisnosti, te povećati kompetentnost nastavnika na ovoj tematici.

Sve ove godine naša škola kontinuirano provodi programe u šestim i sedmim razredima, a od ove školske godine po prvi puta u program TŽV uključeni su i učenici 3. razred. Program traje dvije školske godine. Dinamičan je i suvremen, te se temelji na iskustvenom učenju putem radionica. Nositelji programa su razrednici uz pomoć pedagoginje kao koordinatora. Učitelji nakon edukacije naučeno dopunjuju, kreativno osmišljavaju i provode na satu razredne zajednice. Svaki razred ima

točno propisane teme (slika o sebi i samo-unapređenje, donošenje odluka, pušenje, alkohol, marihuana, utjecaj medija, nasilje i mediji, suočavanje s ljutnjom, komunikacijske vještine, socijalne vještine i asertivnost), koje se obrađuju u zadanom redoslijedu uz namjenske priručnike za učitelje i učenike. Na satu razredne zajednice putem rasprava, igranja uloga, pisanjem, crtanjem, introspekcijom, analizom, »brainstormingom«, igrom, ... obrađuju se teme. Radionički rad povezuje grupu kao cjelinu ali i poboljšava odnose učenik – razrednik. Trenirajući životne vještine nastojimo kod naših učenika razvijati pozitivnu sliku o sebi, sposobnost donošenja odluka, nenasilnog rješavanja sukoba, vještina suočavanja s pritiskom vršnjaka...

Program započinje edukacijom učitelja. Slijede anketni upitnici za učenike te provođenje radionica. Poslije svake radionice učitelji popunjavaju evaluacijske listiće. Na kraju druge godine ponovno se anketiraju učenici i sve to povremeno dostavljaju u Nastavni zavod, gdje se vrši evaluacija provođenja. Tu se rezultati analiziraju i uspoređuju, provode se dodatna istraživanja i donose zaključci. U mjesecu svibnju organizira se zajedničko obilježavanje kraja programa uz Dan nepušenja, gdje predstavnici škola prezentiraju putem svojih uradaka djelić životnih vještina. I prošle školske godine učenici 6. razreda su dostojno predstavljali našu školu putem letaka i plakata o nepušenju.

Prednost TŽV je iskustveno učenje pri kojem sadržaju ne ostaju samo na nivou informacija, nego utječu na razvijanje pozitivnih stavova i osobina koje pomažu mladom čovjeku u odrastanju, tom izazovnom vremenu mladost.

Pripremila: Julijana Plenča,
pedagoginja

Plakat s prezentacije

Snimio: Lucijan Šošarić, 6. r.

Pilot projekt u OŠ ZVONKA CARA CRIKVENICA PROMETNA PREVENTIVA U OSNOVNOJ ŠKOLI

U organizaciji Agencije za odgoj i obrazovanje, Hrvatskog autokluba i MUP-a u vremenu od 15. do 20. studenog 2009. u Tuheljskim toplicama provedena je edukacija županijskih timova u izradi pilot projekta „Prometna preventiva u osnovnoj školi, uvođenje prometnog odgoja u osnovne škole“.

Financijska sredstva za realizaciju navedenog projekta osigurao je Nacionalni program sigurnosti cestovnog prometa. Za svaku županiju su odobrena sredstva u iznosu od 10 000 kn.

Ankica Tomac iz Autokluba Rijeka, Jure Jurković iz Policijske uprave Primorsko-goranske, Odjela za sigurnost cestovnog prometa i Ivo Tkalec iz OŠ Zvonka Cara u Crikvenici, članovi su županijskog tima čiji je zadatak realizacija akcijskog plana prometne preventive u svojoj županiji. Tema za koju se odlučio ovaj tim je „Prometni odgoj kao prioritetna aktivnost učenika 5. razreda u OŠ Zvonka Cara u Crikvenici“. Cilj je u svakom slučaju proširiti i unaprijediti postojeći program prometnog odgoja učenika 5. razreda. Dakle, osposobiti učenike za sigurnije sudjelovanje u prometu sa svrhom promicanja i podizanja razine prometne kulture. Akcijski plan obuhvaća uređenje i opremanje školskog prometnog poligona, uvođenje prometnih radionica, uključivanje prometne policije u edukaciju, a u planu je i realizacija filma prometno – edukativnog sadržaja „Biciklom u promet“.

Projekt treba biti završen u roku od šest mjeseci. Ukoliko navedeni projekt zaživi i Nacionalni program sigurnosti cestovnog prometa odluči dati financijsku potporu i u narednoj školskoj godini, moći će se nastaviti s provođenjem projekta i u drugim osnovnim školama.

Pripremio i snimio: Ivo Tkalec,
prof. tehničke kulture

Edukacija u Tuheljskim toplicama

Naš dan (Dan škole)

Nagrade najboljima

Pozdravni govor ravnateljice

4. lipnja u popodnevrim satima, okupili smo se u auli škole da bismo proslavili naš dan, Dan škole. Prisustvovao je velik broj ljudi kojima smo pripremili prigodni program. Bilo je tu pjesme, plesa, recitacije... Nakon programa započela je svečana sjednica na kojoj su najbolji nagrađeni. Učenicom generacije proglašena je Loredana Pincan, a najboljom učenicom osmoh razreda Veronika Kostrenčić. Naši učenici su postigli izvrsne rezultate u svim područjima: matematici, biologiji, prvoj pomoći, hrvatskome jeziku, engleskome i njemačkome jeziku, tehničkoj kulturi,

Lidranu, rukometu, košarci, nogometu. Za mnogobrojne uspjehe zaslužni su učitelji-mentori: Ivo Tkalec, Rešad Mujkanović, Jan Dupor, Jasna Antić, Dušanka Starčević, Maja Gašparović, i Ljubica Miletić-Domijan. Nagrađeni su i jubilarci koji su u našoj školi proveli 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35 godina. Proglašeni su i najbolji učenici po razredima: Leo Došen, Ana Jelenović, Steffani Maravić, Lana Bogdanović i Veronika Kostrenčić. Nakon svečane sjednice pripremljena je i mala zakuška.

Napisala: Nerea Cossutti, 8. r.
Snimio: Domagoj Bošnjak, 8. r.

Ples najmlađih

Libre su pokazale što znaju

Izbor učenika generacije

Nadarena Loredana Pincan

U napetom izboru između nekoliko učenika osmih razreda, titula učenika generacije 2008./2009. godine zaslužio je pripala uzornoj učenici Loredani Pincan. Talentirana Loredana od samog početka svojega školovanja težila je za višim. Uvijek je željela riješiti više od zadanoga. Bila je marljiva učenica koju nije trebalo poticati na rad, već se je sama isticala od ostalih vršnjaka po svojoj upornosti i velikoj nadarenosti te voljom za rad. U svim predmetima bila je podjednako dobra, ali u hrvatskom se je

posebno isticala. Povremeno je razvila želju za sportom. Iako s malo talenta, Loredanina želja da se bavi sportom je bila velika te je njezin talent postao još veći. Sada je ona odlična rukometašica koja se sportom bavi u slobodno vrijeme. Mudra i pametna, kakva

je oduvijek bila, nikada nije htjela razočarati svoje učitelje. Na kraju četvrtog razreda njezina učiteljica Milena Nečak poručila je Loredani da ne odustaje, ona vjeruje u nju jer zna da može. Loredana to nije zaboravila te je u daljnjem školovanju, uz pomoć svoje razrednice Ljubice i ostalih učitelja postizala nove, odlične rezultate.

Loredana je sada odlična učenica Pazinske gimnazije koja je podosta teška škola. Želimo joj da se i dalje ističe i bude najbolja jer ona to želi, a isto tako i može.

Napisala: Nerea Cossutti, 8. r.
Snimio: Lucijan Šoštarić, 6. b.

Loredana s učiteljicama

Svjetsko prvenstvo u ribolovu - Egipat

NAJBOLJI NA SVIJETU

Mauro Lukšić, učenik 8.b naše škole, od 6. godine bavi se ribolovom. Voli ribolov, a najviše je lovio s nonićem koji ga je naučio prvim potezima. S osam godina se prvi put natjecao u Crikvenici. Trenira u klubu PŠRD „Arbun“ Crikvenica. Bio je na mnogim natjecanjima i svuda je bilo lijepo, no najljepše u Egiptu. Možda je razlog što je tamo postao svjetski prvak.

21. listopada iz zračne luke Pleso u Zagrebu krenuli su u Frankfurt, a već sljedećeg dana stigli u Egipat. Kada su idućeg dana stigli u Hurohad, gdje je održano natjecanje, iznenadila ih je temperatura, viša od 30 C. S obzirom na to da je tamo drugačiji način lova, imali su treninge prvih 5 dana. U Hurohadi se lovi s pješčanih plaža, a takav način lova zove se surf casting. Šarene i neobične tropske ribe do tada nisu vidjeli. Za natjecanje su ih dobro pripremili treneri Patrik Tona i gospodin Bajlo.

26. listopada počelo je natjecanje, svakoga jutro trajalo je od 7 do 11.30. Toga dana bio je službeni trening, a Mauro je već isti dan bio prvi u sektoru. Sljedeća tri dana također je dobro lovio, no zadnji dan je bio dan odluke. Počeo je loše, do 9 sati nije ulovio niti jednu ribu. Ali, sreća mu se nasmiješila, odjednom je počeo dobro

loviti i kada je ponovo bio prvi u sektoru znalo se da je svjetski prvak. Idućega dana bila je dodjela nagrada. Organizirana je svečana večera i druženje. Zadnji dan otišli su pogledati još neke znamenitosti, kao što je Dolina kraljeva, a zatim je došlo vrijeme za odlazak, povratak u Hrvatsku.

Mauro s trenerom

Na svjetskom prvenstvu sudjelovalo je šest reprezentacija: Hrvatska, Saudijska Arabija, Francuska, Egipat, Italija i Španjolska. Ali samo, jedan je prvak, Mauro Lukšić, član PŠRD „Arbun“, učenik OŠ Zvonka Cara, mještananin Jadranova, ponosni Hrvat. Proslavio je svoju Hrvatsku kao ribič, na čemu najviše zahvaljuje svom noniću koji ga je naučio prvim koracima, koji mu je od uvijek bio uzor.

Lana Bogdanović, 8.a

Ovakve su egipatske ribe

Dodjela nagrada

ŽENSKI NOGOMET (brončana medalja)

Jan Dupor, prof.fizike je ljubitelj sporta i veliki zaljubljenik u nogomet. U mladosti je i sam igrao. Najprije je trenirao mušku, a sada trenira i žensku nogometnu ekipu.

Sa ženskom ekipom postigao je vrlo dobre rezultate. U igri po skupinama u Novom Vinodolskom, u Kostreni i Krku, dobivali su protivnice čak i s 11:0, 6:1, te dva puta s 3:0. U polufinalnom meču pobijedili su ekipu Kostrene s 3:1 i plasirali se na završni turnir u Rijeci. Prvu utakmicu su odigrali 0:0 s najboljom riječkom ekipom. Drugu utakmicu pobjeđuju s 3:0 i tako bez poraza i bez primljenoga gola osvajaju brončanu medalju. Ove godine nastavlja sa ženskom ekipom. U tijeku su pripreme za Hrvatski kup koji im je omogućila ravnateljica škole i gospodin Šubat, ravnatelj Gradske dvorane u Crikvenici. Jedno je sigurno, kao i u svim utakmicama do sada, borit će se jer žele i očekuju pobjedu. Prošle školske godine (2008./2009.) ekipu su činile: Rea Jelenović, Helena Pecolaj, Sara Mandekić, Veronika Kostrenčić, Loredana Pincan, Barbara Lang, Corina Maljković... iz naše škole.

Ove godine su u ekipi Rea Jelenović, Helena Pecolaj, Sara Mandekić, Fana Šimičević, Ana Anđelić, Lorena Begić, Iva Mandekić, Iva Baričević, Andrea Karačić, Benita Karalić i druge.

Andrea Karačić, 6.a

Ženska nogometna ekipa

Prošle godine prvi put zaigrala sam nogomet. U početku nisam očekivala velike rezultate. Početkom prvih utakmica moja očekivanja naveliko su se promijenila. Zaigrale smo veoma složno, iskusno i spremno. Velika podrška bio nam je trener. Puno je značila svaka njegova riječ podrške. Svaka naša pobjeda u nama je budila još veću želju za igrom i još većim rezultatima. Ove godine nismo u istom sastavu, ali sam uvjerena da ćemo dati sve od sebe te da nećemo posustati.

Helena Pecolaj, 8.a

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

Školsko sportsko društvo pod vodstvom prof. Rešada Mujkanovića postiglo i ove godine više uspjeha na županijskom natjecanju.

- RUKOMET** (muški),
2. mjesto na završnici županijskoga natjecanja
- KOŠARKA** (muški),
3. mjesto, županijsko natjecanje
- MALI NOGOMET** (ženski),
3. mjesto, županijsko natjecanje
- KROS** (muški),
5. mjesto, županijsko natjecanje

SIGURNO U PROMETU

23. travnja 2009. u Domu mladih u Rijeci organizirano je natjecanje "Sigurno u prometu". Sudjelovala je i naša škola. Karlo Jelenović, Luka Rogić, Ana Jelenović i Andrea Karačić, pod vodstvom mentora Ive Tkaleca.

Zauzeli smo 3. mjesto. Zadovoljni smo, ali moglo je biti i bolje.

U hotelu nakon svečanog proglašenja rezultata natjecanja

Državno natjecanje iz njemačkog jezika

NOVO ISKUSTVO

Nakon osvojenog 1. mjesta na Županijskom natjecanju iz njemačkoga jezika, nastavnica Maja i ja pozvane smo na Državno natjecanje u Seget Donji, 8. -10. svibnja.

Prvo sam se pitala gdje je to, a zatim oduševila turističkim gradićem s lijepim šetalištem i još ljepšim hotelom Medena u kojem smo bili smješteni. U hotelu je održano i svečano otvorenje natjecanja. Bilo je urnebesno.

Natjecanje se održalo u OŠ Kralja Zvonimira. Prvi dan bio je usmeni dio: slušanje i čitanje s razumijevanjem, provjera gramatike - uporaba jezika. Zнала sam da pisanje nije moja jača strana i više sam se usredotočila na usmeni dio.

Izlet u Trogir bio je zanimljiv, lijepe plaže, riva i uske uličice u kojima smo se umalo izgubili.

Drugi dan bio je usmeni dio koji sam prošla s maksimalnim brojem bodova. Govorila sam o stripu Zurüch zur Natur i zašto volim njemački jezik.

U večernjim satima održano je svečano proglašenje pobjednika, uručene su nagrade i priznanja. Neizvjesnost je rasla, napokon je pročitano i moje ime. Deveto mjesto. Bila sam i sretna i tužna istodobno. Tužna jer sam znala da mogu bolje, a sretna jer sam se vraćala s novim iskustvom i poznavstvima.

Od srca zahvaljujem nastavnici Maji Gašparović na povjerenju, trudu i pažnji.

*Napisala: Veronika Kostrenčić, 8.b
Snimila: Jadranka Tomaš, prof.*

S Enesom Kiševićem u Radoboju

U Dubrovniku

LUKA JELIČIĆ, laureat

DOBITNIK ZLATNOG PERA

Luka je učenik s posebnim potrebama, ali odličan učenik 8.r. i uspješan član literarno-novinarske skupine od 5.razreda. Sudjelovao je na brojnim natjecanjima i susretima.

Poseban uspjeh postigao je na Državnom LIDRANU 2008. u DUBROVNIKU za novinarski uradak, jedan između 20 najboljih u Hrvatskoj.

Iste godine osmijehnula mu se 1. nagrada Grada Crikvenice za POZICU, pozvan je u Zabok.

2009 na istome natječaju pripala mu je 3. nagrada. Tri godine sudionik je natječaja SIDE KOŠUTIĆ. Dva puta je pozvan na Susret u Radoboj, gdje je čitao nagrađene radove.

Najveći uspjeh postigao je u lipnju 2009. jer je na natječaju Modre Laste i Čakavskog sabora u Žminju „Di ča slaje zvoni“ proglašen LAUREATOM, najboljim pjesnikom čakavskog govornog područja za 2009, nagrađen je zlatnim perom.

Pročitavši svoju pjesmu, izazvao je veliki pljesak publike i Prosudbenog suda.

*Napisala: Andrea karačić, 6.r.
Snimila: Anita Jeličić*

Nastup u Žminju

S Mirom Fiket dopredsjednicom
Društva hrvatska žena

Svečano obilježavanje Majčinog dana

U VELIKOJ ERPENJI

U Modroj lasti br. 8 (2008./2009.) pročitala sam da Društvo Hrvatska žena Grada Zagreba raspisuje Natječaj za najbolje literarne radove kojim se pozivaju učenici da nadahnuti temom MAJKA zabilježe svoje misli, doživljaje, asocijacije i poruke u prozi i stihovima.

Kako, svoju majku obožavam i nesebično volim, odučila sam joj posvetiti pjesmu Moja mat (izabrala sam čakavski izričaj).

POSEBNA, TAKVA JE MOJA MAMA

Početkom svibnja nastavnica hrvatskoga jezika voditeljica literarno-novinarske skupine „Zvonko“ Milena donijela mi je vesele vijesti da sam pozvana u Zagreb na svečano obilježavanje Majčinog dana 10. svibnja 2009. u Velikoj Erpenji.

Bila sam presretna, posebice što je od 146 radova Prosudbeno povjerenstvo moj rad uvrstilo među 12 najboljih (6 nagrađenih, 6 pohvaljenih). Moj rad je pohvaljen i trebala sam ga čitati na svečanosti.

Moje veselje je iščezlo. Pojavio se problem, kako stići do cilja. U Zagreb, kod Kaptola, valjalo je doći ujutro u 8,30. Autobusom nismo mogle stići na vrijeme, mama je toga dana morala raditi, a nastavnica još nije vozila sama do Zagreba.

Svoj dolazak trebale smo potvrditi dopredsjednici Društva hrvatska žena, te predsjednici Društva Hrvatica (zbor žena), gđi. MIRI FIKET. Zahvalile smo na pozivu i njezinu razlog nedolaska. Ali, Mira Fiket i njezin suprug TOMISLAV, izuzetno gostoljubivi ljudi, su nas sa zadovoljstvom pozvali da dođemo u subotu navečer i budemo njihovi gosti.

Radost me ponovo obuzela i veselila sam se dolasku u Zagreb.

Na autobusnoj postaji u Zagrebu su nas dočekali ti dragi ljudi, koji su nas počastili prenoćištem u njihovom lijepom stanu na Šalati. Razgovarali smo dosta dugo i nakon večere krenuli na spavanje.

U nedjelju, ujutro, nakon doručka gos. Tomislav nas je odveo do Kaptola. Ubrzo smo autobusima krenuli prema V. Erpenji. Zaustavili smo se na ravni ispred brdašca, a potom osobnim automobilima krenuli do V. Erpenje. U autobusu su dopredsjednica Društva Hrvatica Vesna Lujec i predsjednica Društva H. MIRA FIKET pripremile i pročitale zanimljivosti o ANTUNU MIHANOVIĆU i nje govoj majci JUSTINI.

Došavši na brdašce u Velikoj Erpenji, gdje se nalazi grob i spomenik Mihanovićeve majke, otišli smo u crkvu na misu, u kojoj je davno službovao kao župnik znameniti ilirac TOMO GAJDEK. Nakon mise, uz samu crkvu, priređen je prigodni program. Nastupio je zbor Hrvatice, himnom Lijepa naša. Učenici škole iz toga mjesta pripremili su i izveli svoj program. S nekoliko pjesama ponovno su nastupile Hrvatice. Nakraju su nagrađeni, a potom i pohvaljeni učenici pročitali svoje radove.

ČITAJUĆI SVOJU PJESMU OSJEĆALA SAM RADOST, ALI I PONOS JER SAM JE POSVETILA NAJDRŽEM BIĆU, SVOJOJ MAMI

Na pozornicu su pozvani i učitelji mentori, gdje smo svi primili nagrade, a učenici i pohvalnice. Uslijedilo je i zajedničko fotografiranje.

Pozvani smo na domjenak i zabavu (uz pjesmu u ples) u Župni dvor na tome prekrasnom brdašcu. Nakon druženja Zvonimir, župnikov prijatelj, nas je odveo do autobusne postaje u Zagreb. Izmjenjujući lijepe misli na protekli dan stigle smo u Rijeku, gdje nas je dočekala moja draga mama pa smo krenule u Crikvenicu. Iz Zagreba, posebno nastupa u V. Erpenji, nosim lijepa sjećanja i iskustvo te vjerujem da ću se, možda, još koji put naći na tako lijepome mjestu.

Napisala: Andrea Karačić, 6.a
Snimila: predsjednica Društva

LiDraNo 2009.
u Puli

KAO PRAVE CARICE

Evo nas, sedam „Iskrica“, u Puli smo. Novo i predивно iskustvo za svakoga sudionika. Lidrano je, prije svega, smotra druženja i stjecanja novih vidika i novih poznanstava.

Upoznale smo mnoge učenike, kreativce, iz svih krajeva Lijepe naše.

U Puli je sve bilo odlično. Izvrstan smještaj u Hotelu „Histria“, tereni za sport, bazen, zanimljivo svečano otvorenje Susreta u Domu hrvatskih branitelja, izvrsni okrugli stolovi gdje se nije kritiziralo, već savjetovalo. Bravo i za domaćine, OŠ „Vidikovac“ i za njihove voditelje.

Bravo i za sve nas sudionike jer smo jedni druge iskreno bodrili.

Mi smo naš recital „Tkanje“ jako dobro izvele. Od povjerenstva smo čule samo riječi pohvale. Zauvijek ćemo pamtit rečenice:

„Djevojke, na sceni ste se držale kao prave carice. Vaš govor je izbrušen do dijamenta. Nastavite tako.“

Karla Knežević, 8.r.

fotografije: Nikolina Antić, 8.r.

Nastup u Puli

I WAS FAMOUS FOR A WHILE

I've been playing the tambourine for five years. One day my music teacher applied our orchestra to a TV show called Supertalent. We were really excited. First we were invited to an audition in Opatija. In the jury there were three men and one woman. After our appearance, they gave us a sign that we passed the audition.

The second audition was in Rijeka. We were very excited to go there because there were many famous people such as Nina Badrić, Enis Bešlić and Dubravko Merlić who were in the jury and many others. We passed this audition, too, and we were very happy because we were supposed to come to the final audition of this famous show.

We thought about how we would meet a lot of famous people and other people would recognize us in the street. We practised for the next appearance, but one week before the audition, a man phoned our teacher and said that we were thrown out of the show. We were very sad because all our efforts were for nothing.

ELLA ANTIĆ, 7.b

PUT THE FOLLOWING VERBS INTO THE PAST SIMPLE FORM AND THEN FIND THEM IN THE PUZZLEWORD:

BE, BUY, CUT, FEEL, FIND, GET, GO, HIT, KEEP, LEAVE, LIE, MAKE, PAY, READ, RUN, SIT, SPEAK, SPELL, STICK, SWIM, THINK, THROW, WEAR, WRITE

T	C	W	E	K	O	P	S	R
H	U	O	W	E	N	T	P	A
O	T	R	A	S	W	A	M	N
U	S	E	S	A	S	L	A	Y
G	T	T	S	I	P	A	I	D
H	F	O	U	N	D	B	W	M
T	G	O	T	C	P	O	R	T
W	D	A	E	R	K	U	O	L
E	S	A	T	P	L	G	T	E
R	F	E	L	T		H	E	P
H	I	T	K	E	P	T	E	S
T	L	E	F	T	E	D	A	M

HIDDEN WORDS ARE: _____

IVA BARIČEVIĆ, 7. b

WHEN I GROW UP

When I grow up I want to be a dancer because I like watching people dance. I dance in KUD Vatroslav Lisinski. I go to dance classes every week.

ARIANA PEŠEVIĆ, 6. b

When I grow up I want to be a singer and I want to play the guitar. When I leave school I think I'll be a guitar teacher.

NATKO ŠTIGLIĆ, 6.b

When I grow up I want to be a singer because I like singing and dancing. I want to be good-looking and nice, and also rich and happy. I think I'll be a celebrity.

BORNA MARIČIĆ, 6.a

When I grow up I want to be a DJ because I like music. I'll be a DJ because I like music. I'll be a DJ in different countries, clubs, dancing houses. That'll be great and I'll earn big money with my music. Ha, ha...that'll be fun!

VIKTOR MULC, 6.a

MY FAVOURITE SINGER — BEYONCÉ

Beyonce Giselle Knowles was born on 4 September 1981 in Texas. In 1993 she started a pop group called Destiny's Child with Kelly Rowland and Michelle Williams. They recorded albums: Destiny's Child (1998), The Writing on the Wall (1999), Survivor (2001) and Destiny Fulfilled (2004). After Destiny's Child broke up, Beyonce made an album called Dangerously in Love. She won five Grammys. In 2005 she met with Destiny's Child again and they made a song Stand up For Love. In 2006 she recorded an album called B'day. In 2007 magazine People proclaimed her to be the best dressed person. Last year she made an album called I am...Sasha Fierce. This year she visited Arena in Zagreb. Her most popular songs are Crazy in Love, Work It Out, Naughty Girl, Fighting Temptation. Her most popular movies are : Carmen – a hip hop opera, The Pink Panther and Dreamgirls.

KATARINA KRUŽIĆ, 6.b

Wer bin ich ?

Ich heisse Robert Sumajstorčić. Ich bin 13 Jahre alt und ich wohne in Dramalj. Ich wohne in einem alten Haus. Ich habe nicht mein eigenes Zimmer. Ich teile es mit meiner Schwester Michaela. Meine Eltern heissen Helena und Michael, und meine Schwestern heissen Iva und Michaela. Ich esse gern Obst und trinke Cola. In meiner Familie treibe nur ich Sport, aber meine Mutter joggt manchmal mit Michaela. Ich trainiere Fussball und ich bin ein grosser Sportfan. Alle meine Freunde treiben Sport. Zu Hause muss ich Staub saugen, lernen und meine Lektüre lesen.

Ich gehe in die 7.a Klasse. Deutsch ist mir interessant, aber Mathe ist langweilig.

In meiner Freizeit treibe ich Sport, sehe fern, surfe im Internet und lese Comics!

Robert Sumajstorčić, 7.a

DEUTSCH

41

Meine Kreuzfahrt durch den Mediteran

Meine Eltern, meine Schwester und ich sind von Venedig aus dem Hafen ausgelaufen. Es war ein wunderschönes Gefühl das Deck zu betreten. Der Kapitän hat uns allen die Hand gereicht. Am nächsten Tag waren wir in Bari. Bari ist eine kleine Süd-italienische Stadt. Wir konnten die Stadt in Gruppen aber auch alleine besichtigen. Am zweiten Tag sind wir nach Katakolon gekommen. Katakolon ist eine alt-griechische Stadt. Mit einem ausgeliehenen Auto haben wir Olimpia besucht. Den dritten Tag haben wir in Ismir verbracht. Dort haben wir eine alte Burg besucht. Den vierten Tag haben wir ganz in Istanbul verbracht. Es war toll denn Grand Bassar zu besuchen. Die zwei grossen Moscheen waren auch ganz schön. Am fünften Tag war nichts los. Am sechsten Tag waren wir in Dubrovnik. Der siebte Tag war der letzte Tag. Es hatte mir viel Spaß gemacht auf der Kreuzfahrt aber jetzt war sie vorbei...

Leonardo Müller, 8.r.

Meine Winterferien

In der winterferien fahre ich mit meinen Eltern und meinem Bruder Luka nach Österreich, nach Zell am See. In Zell am See bleiben wir eine Woche. Dort fahren wir Ski.

Wir wohnen in einem Hotel in der Nähe des Skilifts. Meine Eltern fahren Ski ziemlich gut, aber ich und mein bruder Luka müssen noch lernen. Deshalb besuchen wir jeden Morgen die Skischule. in der Schule bleiben wir zwei Stunden. nach der Schule fahren wir Ski. Unser Hotel hat ein Schwimmbad und vor dem Abendessen können wir schwimmen.

Hier lerne ich neue Freunde und Freundinnen kennen. nach dem Abendessen machen wir ein Spaziergang durch die Stadt. es ist sehr kalt, aber sehr schön. Überall gibt es viel Schnee und alles ist festlich geschmückt. Wunderschön. Ich möchte nächstes Jahr wieder nach Zell am See fahren.

Ena Đipalo, 6.r

*S prijateljicom Anom
Snimio: Domagoj Bošnjak, 8. r.*

Vicevi

U operi

Mali Ivica prvi puta sluša operu.

Ivica: Mama, tko je onaj tamo što maše štapom?

Mama: To je dirigent.

Ivica: A zašto prijeti onoj debeloj teti?

Mama: Ne prijeti, dirigira.

Ivica: A zašto se ona onda tako dere?

Zašto?

Tata: Marko, zašto ne sviraš klavir, dajem ti svaki dan 10 kuna da sviraš?

Marko: Susjed mi plaća 20 kuna, samo da ne sviram.

Jedinice

Došao Perica u školu na polugodištu, a u knjižici sve same jedinice, jedino dvojka iz glazbenog.

Tata: Sramota Perice, ovalike jedinice, a ti još i pjevaš!

Lektira

Učiteljica: Zašto, Anice, ne čitaš lektiru? Ona je poučna, nitko još nije umro od čitanja.

Anica: Zar želite, učiteljice, da ja budem prva žrtva?

Matematika

Baka: Marko, zašto plačeš?

Marko: Dobio sam jedinicu iz matematike.

Baka: Ne plači, ispravit ćeš.

Marko: Ne mogu, napisana je kemijskom olovkom!

Branka Brnić, prof. povijesti

PAROLE S UČENIČKOG PROSVJEDNOG SKUPA

Hoću pet iz hrvackog!

Dole veliko slovo!

Gore mala slova!

Živijo naš jezik!

Propeleri svih zemalja ujedinite se!

Živili Marxo i englez!

Naprijed naschi pokemoni!

Pisam ti zemljopiš!

Umekšajte tvrdo č!

Nijeje u pitanju!

Rješenja križaljki:
GLAZBA
1. Gitara 2. Lana 3. Auto 4. Zlato
5. Brod 6. Aerodrom

Požar

Izbio požar u jednoj zgradi. I gori zgrada, plamen guta sve živo i tak to. Na prozoru stoji žena, vatra joj zahvatila šlafrok. Žena više prolazniku:

- Ugasi me... (Parni valjak) Pita on:

- Zašto? Veli ona:

- Zar ne vidiš da gorim... (ista pjesma Parnog valjka)

Svađa klavijaturista i basista

Zakačili se klavijaturist i basist...zalamo da se ne pobiju. Dolazi gitarist i krene da ih razdvoji...

Gitarist:

- Pa, dobro ljudi, što je bilo? Basist:

- Kreten mi je raštimao žicu! Gitarist:

- Pa dobro, nije problem, naštimat ćeš je ponovo. Basist:

- Da, ali neće da mi kaže koju.

Bubnjar

Riješio bubnjar da se baci u narodnjake i želi uzeti harmoniku. Uđe u dućan s instrumentima i prodavač ga uputi na dio gdje su harmonike. I prođe jedno pola sata razgledavanja, kad evo ti njega k prodavaču:

- Evo, sviđa mi se ona velika crvena u kutu.

Prodavač ga pogleda i pita,

- Je li, ti si bubnjar, zar ne?

- Da, kako znaš?

- Ona velika crvena harmonika je radijator...

Nerea Cossutti, 8.r

KRIŽALJKA

Riješi križaljke i u označenim stupcima dobit ćeš temu ovogodišnjeg broja Zvonka i ime prerano preminulog pjevača.

1. Glazbeni instrument sa žicama
2. Žensko ime (ime jedne od glavnih urednica Zvonka)
3. Osobno vozilo, automobili ili ...
4. Najčešća tvar od koje se rade lančici
5. Pomorsko vozilo
6. Pristanište za avione

1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							

Nerea Cossutti, 8.r

ZVONKOSKOP 2009./2010.

Nekima će zvijezde biti veoma naklonjene, a od drugih će se sreća jednostavno odbijati.

Doznajte što vam donosi godina koja je pred nama...

OVAN (21.3.-20.4.)

LJUBAV: Tvoja dugogodišnja „tajna“ simpatija te napokon primijetila. Znači li to ljubav ili ne? Odluči sam/sama...

PRIJATELJSTVO: Tvoji prijatelji te vole samo zbog toga što od tebe prepisuju zadaću ili im šapčeš kada pišu. To nisu pravi prijatelji.

ŠKOLA: Na satu samo pjevušiš svoje omiljene pjesmice. A znanje?

LAV (22.7.-22.8.)

LJUBAV: Napustila te tvoja simpatija? Nemoj žaliti. Jednostavno niste bili jedno za drugo...

PRIJATELJSTVO: Ti sviraš kako drugi pjevaju.

Makni se iz tog društva!

ŠKOLA: Trebaš više „zagrijati stolicu“.

STRIJELAC (22.11.-21.1.)

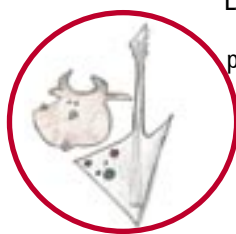

LJUBAV: Pogodila te Amorova strijelica i sav/ova si sretan/sretna. Nije li lijepo biti zaljubljen/zaljubljena?

PRIJATELJSTVO: Imaš dobre prijatelje s kojima se odlično slažeš.

ŠKOLA: Ti si majstor za školu. Sve ti ide „kao podmazano“

BIK (21.4.-21.5.)

LJUBAV: Dečko/cura koji/koja ti se sviđa pozvao/la te na koncert tvoje omiljene grupe?

Prihvati poziv!

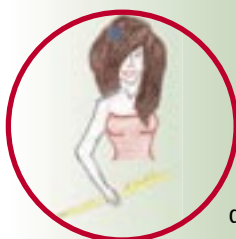
Možda su zvijezde na vašoj strani...

PRIJATELJSTVO:

Ti si kao klavir po kojem svi sviraju. Toliko si dobar/dobra da te svi iskorištavaju.

ŠKOLA: Tebi ide samo ona školica koju igraš s prijateljima na asfaltu. A ona prava škola?...

DJEVICA (23.8.-22.9.)

LJUBAV: U sretnoj si vezi, ali se pojavio netko iz prošlosti.

Hoćeš li se vratiti svojoj staroj ljubavi?

PRIJATELJSTVO: Društvo s kojim se družiš je super. Nastoji se ne odvajati od njih.

ŠKOLA: Kad dođeš kući poslije škole, upališ televizor ili igraš igrice na računalu. A domaća zadaća? Neće se sama napisati...

JARAC (22.12.-20.1.)

LJUBAV: Tko je rekao da se ti nika-da nećeš zaljubiti? Hoćeš. Možda već ove godine...

PRIJATELJSTVO: Sprema se prijatelj/prijateljčin rođendanski party?

Odi, zabavi se.

ŠKOLA: Tvoj jedini problem je što ti se ne da učiti. Promijeni navike!

BLIZANCİ (22.5.-21.6.)

LJUBAV: Zaljubio/la se tvoj/a prijatelj/prijateljica, zaljubio/la si se i ti. Je li sreća možda zarazna?

PRIJATELJSTVO: Jako si neozbiljan/na.

Postaješ sve omiljeniji/omiljenija društvu!

ŠKOLA: Prolaziš godinu bez problema!

VAGA (23.9.-22.8.)

LJUBAV: Ti si u vezi, ali stalno „važes“ tvoje i simpatijine postupke. Opusti se malo!

PRIJATELJSTVO: Sve po starom! Super društvo, super ideje za dobre provode, super zabava!

ŠKOLA: Tvoja obitelj se ponosi tobom.

VODENJAK (21.1.-18.2.)

LJUBAV: Ne boj se priznati svojoj simpatiji da ti se sviđa. Možda i on/ona misli tako???

PRIJATELJSTVO: Imaš divne prijatelje i trebaš biti zadovoljan/na s njima.

Ne traži previše.

ŠKOLA: Nije bajno počelo, ali završit će puno bolje!

RAK (22.6.-22.7.)

LJUBAV: Možda na Valentinovo upознаš nekoga tko će ti „zapeti“ za oko.

PRIJATELJSTVO: Pomiri se s prijateljem/prijateljicom ako ste se posvađali. Nije lijepo živjeti u svađi.

ŠKOLA: Primi se knjige! Već se nakupila pućina...

ŠKORPION (23.10.-21.11.)

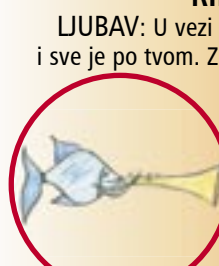

LJUBAV: Napokon si pronašao/la simpatiju. Svatko vam može poželjeti samo jedno: sretno!

PRIJATELJSTVO: Pogledaj malo oko sebe. Ne čini ti se možda da zapostavljaš neke drage osobe?..

ŠKOLA: S trojke na četvorku! Bravo! Možda do kraja godine bude i petica...

RIBE (19.2.-20.3.)

LJUBAV: U vezi si pomalo sebičan/na i sve je po tvom. Znaj, takva veza nema budućnost!

PRIJATELJSTVO: U društvu si najbolji zabavljač.

ŠKOLA: Nisi napisao/la domaću zadaću? Nadoknadi to...

Piše: Valentina Vuković, 6. r.
Crtā: Tereza Vukić, 7. r.

Nevestica

Ilustrirana dječja priča
"Nevestica" prema običaju
kojega Selčani izvode godinama.

U nedjelju, 20. veljače 2008. godine, je bila "Nevestica". "Nevestica" je dan kada se dečki oblače u cure, a cure u dečke. Jedva sam dočekala da mi mama kaže da se počnem spremati.

Na brzinu sam se obukla u gospodina u zelenom sakou. Mama mi je nacrtała brkove. Stavila sam šešir na glavu i bila sam spremna za izlazak.

Bila sam jako uzbuđena. Kad smo stigli ispred škole, tamo su već bila maskirana djeca iz naše škole.

Prije nego što smo krenuli u povorku, svi smo se zajedno slikali.

Ana Antić

Povorka je krenula. Hodali smo od škole, pa sve do Hotela "Varaždin", kroz cijelo Selce.

Mirna Ninić

Nakon toga Mlada i Mladi su plesali svoj prvi ples, a pridružili su im se kum i kuma, mama i tata, pa svi ostali.

Luka Antić

Pobijedila sam u igri izbjegavanja šešira. Naj-sretniji trenutak toga dana. Napokon je došla torta i šampanjac.

Ivona Martinović

Nazdravili smo mladencima i nastavili se zabavljati.

Mlada je bacila svoj buket, podijelili su se kolači i priči je došao kraj.

Zabava je bila jako lijepa, jedino mi je žao što se naš prijatelj Krešo nije mogao zabavljati s nama jer je imao vodene kozice.

VAŠI SELČANI!!!

Tekst: Saša Gajić, 2.r., Crteži: učenici 2.r. PŠ Selce

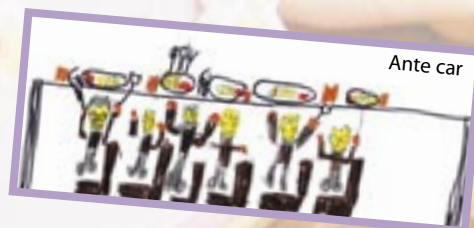

Lazer Lekaj

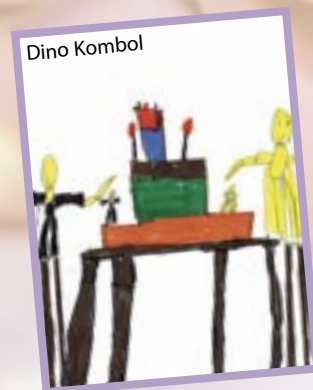
Lorena Šnajdar

Počelo je vjenčanje. Kate (Ennio) i Slave (Melanija) su se vjenčali. Svi su im došli čestitati.

Ante car

Na red je došla svadbena večera. Najeli smo se, a tada su započele igre. Prva igra je bila nošenje cura, druga izbjegavanje šešira, a treća tko duže izdrži nositi dečka/curu.

Dino Kombol